

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.1

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Diagnoza psychopedagogiczna
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	I
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	I/2	4
Ćwiczenia	30/18	I/2	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą teoretycznych podstaw diagnozowania w obszarze pedagogik, metod, technik i narzędzi wykorzystywanych do diagnozowania potrzeb i trudności dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz środowisk, w których wychowują się.</p> <p>C2 Rozwinięcie umiejętności konstruowania narzędzi diagnostycznych i wykorzystania ich w procesie diagnostycznym, zbierania i analizy danych dotyczących potrzeb i problemów wychowawczych, opiekuńczych i edukacyjnych oraz formułowania na ich podstawie wniosków.</p> <p>C5 Zapoznanie z zasadami etycznymi w pracy pedagoga-diagnosty.</p> <p>C6 Uświadomienie potrzeby ciągłego dokształcania się zawodowego, dbania o swój rozwój osobisty i podejmowania nowych wyzwań zawodowych.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje diagnozy jako wspierania rozwoju dziecka oraz wybrane narzędzia diagnostyczne do	K_W44

	diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi diagnozować potrzeby edukacyjne, trudności i zainteresowania dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz na tej podstawie projektuje działania pedagogiczne.	K_U04
U_02	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dzieci, w tym tych z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U40
U_03	Student potrafi analizować i tworzyć dokumentację diagnostyczną dzieci, w tym tych z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U40
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do postępowania w sposób etyczny w procesie diagnozowania potrzeb, trudności i zainteresowań dzieci, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K01

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Pojęcie diagnozy. Diagnoza pedagogiczna vs diagnoza psychologiczna.	1	1
W2	Schemat i zasady procesu poznania diagnostycznego.	2	1
W3	Kontakt diagnostyczny i kompetencje diagnosty. Opór w procesie diagnozowania.	2	1
W4	Mechanizmy poznawcze modyfikujące przebieg procesu diagnostycznego.	2	1
W5	Etyczne i prawne aspekty diagnozy.	1	1
W6	Techniki zbierania danych – obserwacja, analiza dokumentów, wywiad, ankieta, pomiar, socjometria, techniki projekcyjne.	2	1
W7	Wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania dziecka.	2	1
W8	Diagnoza środowiska wychowawczego rodziny.	2	1
W9	Zdolności i kompetencje diagnosty.	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Narzędzia do diagnozy przystosowania szkolnego uczniów.	2	1
C2	Narzędzia do diagnozy nieprzystosowania szkolnego.	3	2
C3	Narzędzia do diagnozy potrzeb opiekuńczych.	2	1
C4	Narzędzia do diagnozy zainteresowań dziecka.	2	1
C5	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – percepcja wzrokowa, percepcja słuchowa, orientacja przestrzenna, motoryka, lateralizacja.	3	2
C6	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – mowa.	2	1

C7	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – rozwój społeczno-emocjonalny.	3	2
C8	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – motywacja, zainteresowania i uzdolnienia.	2	1
C9	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – czytanie, pisanie, ortografia, matematyka.	3	2
C10	Pomiar sprawdzający w dydaktyce, czyli testy nauczycielskie.	3	2
C11	Autodiagnoza wybranych kompetencji nauczycielskich.	3	2
C12	Zaliczenie ćwiczeń	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	Projektor, komputer, tablica, kreda.
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, prezentacja prac, analiza przypadku (case study), symulacja lekcji, dyskusja, burza mózgów, metaplan, pogadanka heurystyczna, mapa myśli, rozwiązywanie problemu, dyskusja.	Projektor, komputer, tablica, kreda, tekst źródłowy i naukowy, białe kartki papieru, flamastry, długopisy.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2: obserwacja podczas zajęć/aktywność.	P1: egzamin.
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć i jako pracy własnej, sprawdzenie czytania kanonu lektur, prace domowe), F4: ćwiczenia praktyczne.	P4: praca pisemna (diagnoza dziecka).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	P4	
W01	X	X	X	X	X	
U01	X	X	X	X	X	
U02	X	X	X	X	X	
U03	X	X	X	X	X	
K01	X	X	X	X	X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Sposób wyliczania oceny z egzaminu:

100%-91% poprawnych odpowiedzi – ocena 5

90%-81% poprawnych odpowiedzi – ocena 4,5

80%-71% poprawnych odpowiedzi – ocena 4

70%-61% poprawnych odpowiedzi – ocena 3,5

60%-51% poprawnych odpowiedzi – ocena 3

P4: projekt (diagnoza dziecka)

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią diagnoza nie zawiera błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowana przez niego/nią diagnoza zawiera drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią karta diagnoza zawiera różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	15	9
Czytanie literatury	15	29
Przygotowanie do egzaminu	15	15
Przygotowanie diagnozy	10	20
suma godzin:	100	100

liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4
--	----------	----------

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Chojak M., <i>Nauczycielska diagnoza pedagogiczna w przedszkoli i w szkole</i>, Warszawa 2020. 2. Banaszak S., <i>Diagnoza: pojęcie, cechy diagnostyczne i zastosowania w badaniach edukacyjnych</i>, „Studia Edukacyjne”, 2018, nr 47. 3. Guziuk-Tkacz M., <i>Badania diagnostyczne w pedagogice i psychopedagogice</i>, Toruń 2022. 4. Jarosz E., <i>Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego</i>, Warszawa 2006. 5. Łobocki M., <i>Metody badań pedagogicznych</i>, Kraków 2000. <p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Biela A., <i>Diagnoza przedszkolna: karty pracy</i>, Warszawa 2014. 2. Deptuła M., (red.), <i>Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej</i>, Bydgoszcz 2006. 3. Deptuła M., Misiuk A., <i>Diagnozowanie kompetencji społecznych dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym</i>, Warszawa 2016. 4. Frydrychowicz A., <i>Rysunek rodziny. Projekcyjna metoda badania stosunków rodzinnych</i>, Warszawa 1996. 5. Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., <i>Nauczycielska diagnoza edukacji matematycznej dzieci: metody, interpretacje i wnioski</i>, Warszawa 2013. 6. Lepalczyk I. (red.), <i>Elementy diagnostyki pedagogicznej</i>, Warszawa 1987. 7. Mickiewicz J., <i>Jedynka z ortografii – rozpoznawanie dysleksji, dysortografia i dysgrafii w starszym wieku szkolnym</i>, 1998. 8. Oszwa U., <i>Zaburzenia rozwoju umiejętności arytmetycznych : problem diagnozy i terapii</i>, Kraków 2008. 9. Rokicińska I., <i>Kwestionariusz diagnozy dziecka rozpoczynającego naukę w klasie</i>, Gdańsk, 2007. 10. Roszkowska-Przetacznik M., Wtorkiewicz L., <i>Ocenianie opisowe - diagnoza i motywacja</i>, Kraków 2000. 11. Sujak-Lesz K. (red.), <i>Edukacja elementarna a diagnoza pedagogiczna</i>, 2002. 12. Tokarska E., Kopała J., <i>Diagnoza przedszkolna dziecka w ostatnim roku wychowania przedszkolnego: materiały dla dziecka</i>, Warszawa 2009. 13. Tomczak J., <i>Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej</i>, 2005 14. Tryzno E., <i>Diagnoza edukacyjna dzieci 6-, 7-letnich rozpoczynających naukę: (wersja po badaniach pilotażowych)</i>, Gdańsk 2008. 15. Włoch S., Włoch A., <i>Diagnoza całościowa w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej: wybrane problemy i rozwiązania</i>, Warszawa 2009. 16. Skałbania B., <i>Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne</i>, Kraków 2011. 17. Tanajewska A., Naprawa R., Kołodziejska D., <i>Diagnoza rozwoju dziecka przedszkolnego przed rozpoczęciem nauki w szkole: program do diagnozy i obserwacji dzieci przedszkolnych</i>, Gdańsk 2014. 18. Wosik-Kawala D., Zubrzycka-Maciąg T. (red.), <i>Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela</i>, Kraków 20

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D2

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	II/1	3
Ćwiczenia	15/9		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej;

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący modele pracy terapeutycznej z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych;
się;

C2 Przygotowanie studenta do realizacji podstawowych umiejętności praktycznych z zastosowaniem wybranych form ćwiczeń i programów korekcyjno-kompensacyjnych w terapii pedagogicznej w odniesieniu do pracy z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz do pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.

C3 Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna podstawy pedagogiki korekcyjnej: zna pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady	K_W39

	korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_02	Absolwent potrafi w oparciu o posiadaną wiedzę teoretyczną analizować i interpretować objawy zaburzeń dysleksji rozwojowej, dokonywać wstępnej diagnozy i opracować program terapii, dostosowany do indywidualnych potrzeb ucznia;	K_U36 K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Rys historyczny badań nad trudnościami w czytaniu i pisaniu. Pojęcie specyficznych zaburzeń czytania i pisania – problemy terminologiczne i definicyjne. Analiza porównawcza współczesnych definicji	2	1
W2	Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu w świetle klasyfikacji medycznych, psychologicznych i pedagogicznych. Dysleksja rozwojowa i jej miejsce w międzynarodowych klasyfikacjach zaburzeń rozwojowych – ICD 10 i DSM IV.	2	2
W3	Miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz systemach wybranych państw	3	2
W4	Dysleksja a rozwój mowy i języka	2	1
W5	Dysleksja i zdolności twórcze	2	1
W6	Postawy nauczycieli wobec uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Postawy nauczycieli a funkcjonowanie ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	2	1
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Dysleksja rozwojowa i ryzyko dysleksji - Wyjaśnienia terminologiczne <ul style="list-style-type: none"> a. Czytanie i pisanie jako złożone czynności psychiczne b. Typologia dysleksji c. dysleksja rozwojowa, d. dysortografia, e. dysgrafia, f. dyskalkulia; 	2	1

	g. dyspraksja		
C2	<p>Etiologia trudności w czytaniu i pisaniu w kontekście wybranych teorii badawczych na poziomie poznawczym i biologicznym</p> <p>a. Konstytucjonalne uwarunkowania dysleksji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koncepcja genetyczna • Koncepcja organiczna • Koncepcja hormonalna • Koncepcja opóźnionego dojrzewania centralnego układu nerwowego <p>b. Patomechanizmy dysleksji w ujęciu teoretycznym</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hipoteza przetwarzania czasowego • Teoria deficytu fonologicznego • Teoria wielkokomórkowa • Hipoteza specyficznego deficytu uczenia się proceduralnego i deklaratywnego • Teoria deficytu automatyzacji (deficytu mózdkowego) • Hipoteza podwójnego deficytu • Koncepcja neuropsychologicznego podłoża dysleksji 	2	1
C3	<p>Symptomatologia ryzyka dysleksji i dysleksji rozwojowej:</p> <p>a. Ryzyko dysleksji:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Objawy specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu w klasach I-III szkoły podstawowej– wczesne rozpoznanie, wczesna interwencja. – Skala Ryzyka Dysleksji Marty Bogdanowicz narzędziem wczesnej diagnozy trudności w czytaniu i pisaniu. <p>b. Symptomy specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu –</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakterystyka objawów w różnych okresach życia (uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej, uczniowie szkół ponadpodstawowych, osoby dorosłe). <p>c. Charakterystyka symptomów dysleksji, zaburzeń funkcji percepcyjno-motorycznych i ich konsekwencje w powstawaniu trudności szkolnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Funkcje słuchowo-językowe – Funkcje wzrokowo-przestrzenne – Lateralizacja – Funkcje motoryczne – Błędy w czytaniu i w pisaniu uczniów dyslektycznych. – Cechy pisma dysgraficznego. – Specyfika trudności uczniów z dysleksją na lekcjach w szkole 	2	1
C4	Współwystępowanie dysleksji z ADHD oraz z innymi zaburzeniami rozwojowymi	2	1
C5	<p>Wybrane aspekty funkcjonowania psychospołecznego ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się:</p> <p>a. Skutki pedagogiczne i psychologiczne braku pomocy dla dziecka z dysleksją rozwojową.</p> <p>b. Funkcjonowanie szkolne ucznia z zakłóceniami rozwoju psychoruchowego</p> <p>c. Obraz siebie, kompetencje społeczne, poczucie kontroli, poczucie koherencji, samoocena, jakość życia oraz depresja u uczniów mających specyficzne zaburzenia umiejętności szkolnych</p>	2	1

C6	Pomoc osobom z dysleksją w praktyce oświatowej a. Uczeń z dysleksją wobec wymagań edukacyjnych b. System pomocy i terapia c. Założenia pracy terapeutycznej w przypadku dysleksji, Modele oddziaływań terapeutycznych d. System pomocy w Polsce dla uczniów z dysleksją rozwojową e. Rola szkoły we wspieraniu uczniów z dysleksją f. Wspierająca rola nauczyciela g. Idea szkoły przyjaznej uczniom z dysleksją	2	1
C7	Przykładowe formy i rodzaje ćwiczeń funkcji percepcyjno-motorycznych c. Ramowy plan terapeutyczny d. Usprawnianie funkcji słuchowo-językowych e. Usprawnianie percepcji wzrokowej, koordynacji wzrokowo-ruchowej, orientacji przestrzennej f. Usprawnianie grafomotoryki i sfery kinestetyczno-ruchowej g. Polisensoryczność w terapii dziecka ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu. a. Wskazówki dla nauczycieli oraz zalecenia dla rodziców b. Projektowanie ćwiczeń, scenariuszy zajęć i pomocy dydaktycznych dla uczniów z dysleksją rozwojową.	2	2
C8	Kolokwium	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M2- wykład z elementami dyskusji	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1- egzamin
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej F5 – ćwiczenia praktyczne – projekt zajęć	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	F5	P2
W_01	X	X	X	X	X	X

U_01		X	X	X	X	x
K_01	x	x	x	x	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań); – uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z wykładów i z ćwiczeń; <p>Zaliczenie kolokwium pisemnego: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	5	10
Przygotowanie kart do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, scenariuszy dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	5	5
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	10	10

Przygotowanie do kolokwium z wykładów	5	7
Przygotowanie do egzaminu	10	10
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. A. Jedlińska, D. Lipiec, K. Mailiszewska-Barej, Zrozumieć dziecko z ryzykiem dysleksji. Trudności w nauce czytania i pisania, Warszawa 2022.
2. M. Bogdanowicz, Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu w świetle klasyfikacji medycznych, psychologicznych i pedagogicznych, Audiofonologia 1997/Tom X.
3. Bogdanowicz M., Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II, Gdańsk 2011.
4. J. Mickiewicz, Dysleksja rozwojowa podstawy diagnozy i terapii, 2011.
5. Domagała A., Trudności w pisaniu. Poziom graficzny pisma, Gdańsk 2023.
6. Bogdanowicz M., Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu, w: Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki pod red. G. Jastrzębowskiej i T. Gałkowskiego, Opole 2003.
7. Jędrzejowska E., Jurek A., Diagnoza i terapia dysleksji rozwojowej, w: Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki pod red. G. Jastrzębowskiej i T. Gałkowskiego, Opole 2003.
8. Krasowicz-Kupis G., (red.), Diagnoza dysleksji. najważniejsze problemy, Gdańsk 2017.
9. Krasowicz-Kupis G., Nowa psychologia dysleksji, Warszawa 2019.
10. Wejner-Jaworska T., Szkoła na miarę ucznia z dysleksją, Warszawa 2020.
11. Bogdanowicz M., Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami, Gdańsk 2002.
12. Grabałowska K., Jastrzęb J., Mickiewicz J., Wojak M., Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu. Poradnik metodyczny do terapii dzieci dyslektycznych, Toruń 1996.
13. Jurek A, Kształcenie umiejętności ortograficznych uczniów z dysleksją, Gdańsk 2008.
14. Krasowicz-Kupis G. (red.), Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy, Gdańsk 2009.
15. Pietras I., Dysortografia, Gdańsk 2008
16. Zakrzewska B., Trudności w czytaniu i pisaniu. Modele ćwiczeń, Warszawa 1999.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Bogdanowicz M., Adryjanek A., Różyńska M., Uczeń z dysleksją w domu, Gdynia 2007.
2. Reid G., Dysleksja. Podręcznik praktyka, Gdańsk 2018.
3. Grabowska A., Rymarczyk K., (red.), Dysleksja. Od badań mózgu do praktyki, Warszawa 2004.
4. Gindrich P.A., Funkcjonowanie psychospołeczne uczniów dyslektycznych, Lublin 2002.
5. Jędrzejowska E., (red.), Dysleksja rozwojowa – rozpoznanie problemu i praca z uczniem dysfunkcyjnym, Opole 2003.
6. Kaja B. (red.), Diagnoza dysleksji, Bydgoszcz 2003.
7. Reid G., Dysleksja, Warszawa 2005.
8. Turewicz W. (red.), Jak pomóc dziecku z dysortografią. Zielona Góra 2000.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.3

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metody w terapii pedagogicznej
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie metodyczno-dydaktyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	J. polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	II/3	4
Ćwiczenia	30/18		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej, Diagnoza psychopedagogiczna; Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, Metody w terapii pedagogicznej

4. Cele kształcenia

CW1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący problematykę metod wspomagających proces terapii pedagogicznej w pracy z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych;

CU2 Przygotowanie studenta do realizacji podstawowych umiejętności praktycznych z zastosowaniem wybranych metod i form wspomagających proces terapii pedagogicznej w pracy z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem z trudnościami w uczeniu się.

CK1- Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

W_01	Student zna i rozumie zagadnienia teoretyczne dotyczące metod stosowanych w procesie terapii pedagogicznej w pracy z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_W44
W_02	Student zna poszerzoną i usystematyzowaną terminologię dotyczącą omawianych metod w oddziaływaniach korekcyjno-kompensacyjnych z dzieckiem z grupy ryzyka dysleksji oraz z uczniem z trudnościami w uczeniu się	K_W39
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować i stosować metody wspomagające proces terapii pedagogicznej w pracy z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U41
U_02	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania w celu przygotowania projektu ćwiczeń terapeutycznych z wykorzystaniem poznanych metod i programów wspomagających proces terapii pedagogicznej	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia wiedzy merytorycznej	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Klasyfikacje i charakterystyka metod tradycyjnych i alternatywnych wspierających proces terapii pedagogicznej. Podział metod ze względu na obszar oddziaływania: motoryczny, poznawczy, społeczno-emocjonalny, sensoryczny	2	1
W2	Metody terapii pedagogicznej, ich dwutorowość i praktyczne wykorzystanie. Metody terapeutyczne w kontekście realnych potrzeb dziecka	2	2
W3	Kierunki współpracy z rodzicami dzieci z trudnościami w uczeniu się a wybrane metody terapii	2	1
W4	Metody polisensoryczne i neurodydaktyczne w pracy terapeuty pedagogicznego	3	2
W5	Zasady prowadzenia grupowych i indywidualnych zajęć z wychowankami a potrzeby i możliwości dzieci. Rodzaje gier i zabaw dziecięcych stosowanych w terapii	2	1
W6	Krytyczna analiza wybranych metod terapii wspomagającej	2	1
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1 C2	Omówienie głównych metod wspomagających terapię pedagogiczną: Teoretyczne i metodyczne omówienie Metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne, • Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii	4	2
C3 C4	Metoda integracji sensorycznej (metoda polisensoryczna) Anna Jean Ayres	4	1

	• Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii		
C5	Metoda EEG Biofeedback,	2	1
C6	Program stymulacji półkul mózgowych - Dirk Bakker, Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii	2	2
C7	Metoda terapeutyczna Freda Warnkego Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii	2	2
C8	Metoda indywidualnej stymulacji słuchu Kjelda Johansena	2	2
C9	Metody i techniki relaksacyjne w terapii pedagogicznej	4	2
C10	Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii		
C11	Relacyjne metody w pracy terapeutycznej:	4	3
C12	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa terapeutyczna i wychowawcza. • Metoda Dialogu motywującego jako narzędzie zmian zachowania; • Trening Umiejętności Społecznych 		
C13	Analiza przykładowych scenariuszy oraz programów terapeutycznych z	4	2
C14	zastosowaniem poznanych metod; Warsztat pisania własnego programu terapii pedagogicznej Prezentacja wraz z omówieniem autorskiego scenariusza zajęć z zastosowaniem wybranych metod		
C15	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M2- wykład z elementami dyskusji	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1- egzamin
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej F5 – ćwiczenia praktyczne – projekt zajęć	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	F5	P2
W_01	x	x	X	x	x	X

W_02	x	x	X	x	x	X
U_01		X	X	X	X	X
U_02			X	x	x	
K_01	x	x	x	x	x	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie:

- obecności na zajęciach;
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań);
- uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z wykładów i z ćwiczeń;

Zaliczenie kolokwium pisemnego:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu metody w terapii pedagogicznej

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu metody w terapii pedagogicznej

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu metody w terapii pedagogicznej

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15

Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	10	10
Przygotowanie kart do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, scenariuszy z zastosowaniem polisensorycznych metod w terapii czytania, pisania i umiejętności matematycznych;	10	15
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	15	18
Przygotowanie do kolokwium z wykładów	10	15
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. B. Skałbana, T. Lewandowska-Kidoń, Terapia pedagogiczna w teorii i w działaniu, Kraków 2022. Bartkiewicz,
2. Bogdanowicz M., Kasica A., Metoda Weroniki Sherborne, Gdańsk 2003
3. Marta Bogdanowicz, Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganie rozwoju dziecka, Warszawa, WSiP, 1992.
4. Izabela Bieńkowska, Zaburzenia procesów regulacji integracji sensorycznej, Scriptum, Kraków 2018.
5. Piotrowicz R., Walkiewicz-Krutak M. (2016). Małe dziecko – dużo pomysłów. Wybrane obszary wspomaganie rozwoju dziecka. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej;
6. I. Mańkowska, M. Rożyńska, Integracja sensoryczna (w:) Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej, Gdynia 2012.
7. J. Ayres, Dziecko a integracja sensoryczna, Gdynia 2015.
8. I. Klim-Klimaszewska, Praca z dzieckiem ryzyka dysleksji i dysgrafii, Warszawa 2015.
9. S. Foster, Integracja sensoryczna . Jak pomóc dziecku z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego w rozwijaniu umiejętności samoregulacji i nauce uważności, Gdańsk 2024.
10. J. Mickiewicz, Dysleksja rozwojowa. Podstawy diagnozy i terapii, Toruń 2011.
11. M. Bogdanowicz, Ryzyko dysleksji, dysgrafii i dysortografii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II, Gdynia 2012.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. B. Kurowska, *Dziecko ryzyka dysleksji w przedszkolu*, Kraków 2011.
2. M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, *Uczeń z dysleksją w szkole*, Gdynia 2009.
3. A. Czajkowska, K. Herda, *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1989.
4. Gąsowska, T., Pietrzak-Stępkowska, Z., *Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1994.
5. A. Jurek, *Rozwój dziecka a metody nauczania czytania i pisania*, Gdańsk 2012.
6. A. Jurek, *Metody nauki czytania i pisania z perspektywy trudności uczniów*, Gdańsk 2012.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Pedagogika
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.4

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Diagnozowanie gotowości szkolnej
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	30/18	II/3	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

C1 – Zapoznanie z definicją gotowości szkolnej i jej komponentami.
C2 – Rozwijanie umiejętności przeprowadzania diagnozy gotowości szkolnej oraz interpretowania wyników i formułowania wniosków.
C3 – Kształtowanie właściwej postawy wobec podopiecznych podlegającym działaniom diagnostycznym.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny; zagadnienia dojrzałości szkolnej, przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz obowiązku szkolnego.	K_W32
W_02	Student zna i rozumie pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka stojącego u progu edukacji szkolnej, w tym z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się.	K_W43

UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka stojącego u progu edukacji szkolnej, w tym z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się.	K_U40
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K01

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Gotowość szkolna, dojrzałość szkolna, przygotowanie do szkoły – rozstrzygnięcia terminologiczne.	1	0,5
C2	Gotowość szkolna – aspekty prawne.	1	0,5
C3	Obszary gotowości szkolnej: fizyczny, poznawczy, emocjonalny, społeczny.	5	3
C4	Konstruowanie narzędzi do badania gotowości szkolnej.	2	1
C5	Przegląd i analiza narzędzi do badania gotowości szkolnej.	6	3
C6	Organizacja badań gotowości szkolnej.	2	1
C7	Zajęcia terenowe w przedszkolu – przeprowadzenie badań gotowości szkolnej wybranym narzędziem w grupie zerówkowej.	4	3
C8	Opracowanie badań przeprowadzonych na zajęciach nr 7.	3	2
C9	Formułowanie rekomendacji dotyczących dalszej pracy z dzieckiem.	3	2
C10	Prezentacja wyników przeprowadzonych na ćwiczeniach nr 7 badań. Symulacje rozmowy z rodzicami (przekazywanie informacji o diagnozie).	3	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	Burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, praca w grupach.	Laptop, projektor, tekst źródłowy i naukowy, narzędzia – testy diagnostyczne.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
	– wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do	

	doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność. F4: wypowiedź/ wystąpienie. F5: ćwiczenia praktyczne.	P4: praca pisemna (diagnoza gotowości szkolnej dziecka).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F2	F4	F5	P4
W_01	x	x	x	x
W_02	x	x	x	x
U_01	x	x	x	x
K_01	x	x	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>P4: praca pisemna (analiza wyników badań gotowości szkolnej): Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza wyników badań gotowości szkolnej nie zawiera błędów i braków. Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza wyników badań gotowości szkolnej zawiera drobne błędy/braki. Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza wyników badań gotowości szkolnej zawiera różne błędy i/lub braki.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	20	32
Przygotowanie do zajęć	25	25
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa: <ol style="list-style-type: none">1. Chojak M., <i>Nauczycielska diagnoza pedagogiczna w przedszkoli i w szkole</i>, Warszawa 2020.2. Wilgocka-Okoń, <i>Dojrzałość szkolna dzieci 6-letnich</i>, Warszawa 2003.3. Tanajewska A., Naprawa R., <i>Diagnoza rozwoju dziecka przedszkolnego przed rozpoczęciem nauki w szkole: program do diagnozy i obserwacji dzieci przedszkolnych</i>, Gdańsk 2014.4. Blythe S., <i>Jak ocenić dojrzałość dziecka do nauki?: Rozwojowe Testy Przesiewowe INPP oraz Program Ćwiczeń Integrujących INPP dla szkół</i>, Warszawa 2015.5. Karty do badania gotowości szkolnej.
Literatura zalecana / fakultatywna: <ol style="list-style-type: none">1. Sosnowska- Bielicz E., <i>Co kryje się pod pojęciem gotowości społeczno-emocjonalnej dzieci sześcioletnich do rozpoczęcia edukacji szkolnej? W : Oblicza gotowości szkolnej</i>, red. nauk. K. Kusiak, B. Bednarczuk, Gdańsk 2015.2. Biela A., <i>Diagnoza dojrzałości szkolnej: przewodnik metodyczny</i>, Warszawa 2018.3. Marek E., Nadrowska K., <i>Diagnoza gotowości dziecka do podjęcia nauki szkolnej: przewodnik metodyczny</i>, Warszawa 2010.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.5

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metody terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie metodyczno-dydaktyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	J. polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	II/4	4 ECTS
Ćwiczenia	30/18		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej, Diagnoza psychopedagogiczna; Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, Metody w terapii pedagogicznej

4. Cele kształcenia

CW1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący problematykę stosowanych metod terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej w pracy terapeutycznej w pracy z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych;

CU2 Przygotowanie studenta do realizacji podstawowych umiejętności praktycznych z zastosowaniem wybranych metod, form i programów stosowanych w terapii pedagogicznej, w odniesieniu do pracy z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz do pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.

CK1- Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
----------------------------------	--------------------------------	---

WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie zagadnienia teoretyczne dotyczące metod terapii w nauce czytania, pisania oraz edukacji matematycznej w pracy terapeutycznej z uczniem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_W44
W_02	Student zna poszerzoną i usystematyzowaną terminologię dotyczącą omawianych metod w oddziaływaniach korekcyjno-kompensacyjnych z dzieckiem z grupy ryzyka dysleksji oraz z uczniem z trudnościami w opanowaniu umiejętności czytania i pisania oraz edukacji matematycznej	K_W39
UMIĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować i stosować metody terapii w nauce czytania, pisania oraz edukacji matematycznej w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U41
U_02	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania w celu przygotowania projektu ćwiczeń korekcyjno-kompensacyjnych z wykorzystaniem poznanych metod i programów terapeutycznych;	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia wiedzy merytorycznej	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Teoretyczne i metodyczne omówienie wybranych metod, programów i zestawów ćwiczeń wykorzystywanych w pracy z uczniami ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu. Klasyfikacje i charakterystyka metod tradycyjnych i alternatywnych w nauce czytania i pisania.	2	1
W2	Neuropsychologiczne podłoże trudności w czytaniu i pisaniu.	2	1
W3	Metoda symultaniczno-sekwencyjna Jagody Cieszyńskiej w terapii czytania.	3	2
W4	Glottodydaktyka – metoda fonetyczno-literowo-barwna Bronisława Ročławskiego	2	1
W5	Metoda nauki czytania globalnego Glenna Domana	2	1
W6	Wertykalna metoda czytania – Jadwigi Włodek-Chronowskiej oraz metoda nauki czytania i pisania wg Ireny Majchrzak	2	2
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	A. Programy usprawniające i korygujące funkcje percepcyjno-motoryczne i językowe dziecka: a. Teoretyczne i metodyczne omówienie „Metody Dobrego Startu”.M. Bogdanowicz; Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii „Metodą Dobrego	2	2

	Startu”.		
C2	<p>b. „Dźwięki mowy” - Program rozwijania świadomości fonologicznej dla dzieci przedszkolnych i szkolnych Alicji Maurer</p> <p>Znaczenie świadomości fonologicznej w początkowej nauce czytania i pisania</p> <p>Zabawy z rymami</p> <p>Głoski zaczynające i kończące słowa</p> <p>Analiza i synteza fonemowa</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii rozwijania świadomości fonologicznej</p>	2	1
C3	<p>c. Program rozwijający percepcję wzrokową – Marianne Frostig i David Horne</p> <p>d. Ćwiczenia ułatwiające naukę czytania i pisania – Krystyna Grabałowska, Jadwiga Jastrząb, Janina Mickiewicz i Maria Wojak</p>	2	1
C4	<p>B. Usprawnianie i doskonalenie procesu czytania i pisania:</p> <p>a. Teoretyczne i metodyczne omówienie „Metody terapii trudności w czytaniu i pisaniu” B. Zakrzewskiej.</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii „Metody terapii trudności w czytaniu i pisaniu” B. Zakrzewskiej.</p>	2	2
C5	<p>b. Teoretyczne i metodyczne omówienie serii logopedycznej „Kocham czytać” J. Cieszyńskiej.</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii serią logopedyczną „Kocham czytać” J. Cieszyńskiej. Ćwiczenia praktyczne w zakresie wykorzystania ich w pracy korekcyjno-kompensacyjnej.</p>	2	2
C6	<p>c. Teoretyczne i metodyczne omówienie „Metody 18 struktur wyrazowych”.</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii „Metodą 18 struktur wyrazowych” E. Kujawa, M. Kurzyna</p>	2	2
C7	<p>d. Teoretyczne i metodyczne omówienie programu „Ortograffiti”.</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii za pomocą programu „Ortograffiti”.</p>	2	1
C8	<p>e. Teoretyczne i metodyczne omówienie „Metody 101 kroków w nauce czytania i pisania”D. Chwastniewicz, M. Formella</p> <p>Przeprowadzenie wybranego fragmentu terapii „Metodą 101 kroków w nauce czytania i pisania”.</p>	2	1
C9	<p>C. Grafomotoryka – terapia ręki</p>	4	2
C10	<p>Proces i postępowanie terapeutyczne w zaburzeniach grafomotorycznych dzieci z dysgrafią</p> <p>a. Przykłady zabaw trenujących elementy wpływające na motorykę małą z ich analizą biomechaniczną wg E. Mikołajewskiej</p> <p>b. Zintegrowany Trening Grafomotoryczny w ujęciu W. Bartkiewicz</p> <p>c. Ćwiczenia grafomotoryczne wg. H. Tymichovej</p>		
C11	<p>D. Terapia dyskalkulii</p>	4	2
C12	<p>Metoda Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej: „Dziecięca matematyka” jako system terapeutyczny.</p> <p>Rozwijanie pojęć matematycznych u dzieci z trudnościami – ujęcie Gruszczyk-Kolczyńskiej i Zielińskiej.</p> <p>Metoda konstruowania gier matematycznych E. Gruszczyk – Kolczyńskiej</p>		
C13	<p>Projektowanie ćwiczeń służących profilaktyce i terapii uczniów ze</p>	4	2
C14	<p>specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu z wykorzystaniem poznanych metod, programów i technik:</p> <p>– Zastosowanie ćwiczeń stabilizacyjnych, usprawniających</p>		

	motorykę małą i dużą, percepcję wzrokową, percepcję czuciową, percepcję słuchową koordynację wzrokowo-ruchową oraz rozwijających kompetencje narracyjne – Przygotowanie kart do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, scenariuszy z zastosowaniem polisensorycznych metod w terapii czytania, pisanie i umiejętności matematycznych;		
C15	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M2- wykład z elementami dyskusji	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1- egzamin
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej F5 – ćwiczenia praktyczne – projekt zajęć	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	F5	P2
W_01	x	x	X	x	x	x
W_02	x	x	X	x	x	x
U_01		X	X	X	X	x
U_02			X	x	x	
K_01	x	x	x	x	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury

- przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań);
- uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z wykładów i z ćwiczeń;

Zaliczenie kolokwium pisemnego:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu metody terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu metody terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu metody terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	10	10
Przygotowanie kart do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, scenariuszy z zastosowaniem polisensorycznych metod w terapii czytania, pisania i umiejętności matematycznych;	10	15
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	15	18
Przygotowanie do egzaminu	10	15
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4 ECTS	4ECTS

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. B. Skałbiana, T. Lewandowska-Kidoń, *Terapia pedagogiczna w teorii i w działaniu*, Kraków 2022.
2. Bartkiewicz, *Grafomotoryka w praktyce*, Giba 2023.
3. Mikołajewska, D. Mikołajewski, *Terapia ręki. Grafomotoryka*. M2Concept, Bydgoszcz 2020.
4. Bogdanowicz, M., *Metoda Dobrego Startu*. Warszawa 2004,
5. Bogdanowicz, M., *Przygotowanie do nauki pisania. Ćwiczenia grafomotoryczne według Hany Tymichovej*. Gdańsk 2005.
6. Cieszyńska, J., *Nauka czytania krok po kroku*. Kraków 2005..
7. Chwastniewska, D., *Metoda 101 kroków. Poczytam Ci mamę*. Gdynia 2011.
8. Danielewicz, T., Hanter E., Koźmińska A., Magnuska, *Terapia uspokajająca i rozwijająca dla dzieci*. Kielce 2010.
9. A.Domagała, *Trudności w pisaniu. Poziom graficzny pisma*, Gdańsk 2023.
10. Grabałowska, K., Jastrząb J., Mickiewicz J, Wojak M., *Ćwiczenia w pisaniu i czytaniu. Poradnik metodyczny do terapii dzieci dyslektycznych*. Toruń 2005.
11. Kujawa, E., Kurzyna, M., *Reedukacja dzieci z trudnościami w czytaniu i pisaniu metodą 18 struktur wyrazowych*. Warszawa 1996.
12. Roślowski B. (1998), *Nauka czytania i pisania*, Gdańsk 1998.
13. M. Bogdanowicz, *Przygotowanie do nauki pisania Ćwiczenia grafomotoryczne według Hany Tymichovej, przewodnik metodyczny*, Gdynia 2003.
14. M. Bogdanowicz, *Metoda Dobrego Startu we wspomaganie rozwoju, edukacji i terapii pedagogicznej*, Gdynia 2014.
15. K. Roślawska-Dąbecka, Timichova *Ćwiczenia rozwijające sprawność ruchową ręki i koordynację wzrokowo-ruchową zgodnie z zamysłem Hany Timichovej*,
16. A. Klim-Klimaszewska, *Praca z dzieckiem ryzyka dysleksji i dysgrafii*, Warszawa 2015.
17. J. Mickiewicz, *Ćwiczenia ułatwiające naukę czytania i pisania dla uczniów klas młodszych*, Toruń 2008.
18. J. Mickiewicz, *Dysleksja rozwojowa. Podstawy diagnozy i terapii*, Toruń 2011.
19. M. Bogdanowicz, *Ryzyko dysleksji, dysgrafii i dysortografii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdynia 2012.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. B. Kurowska, *Dziecko ryzyka dysleksji w przedszkolu*, Kraków 2011.
2. M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, *Uczeń z dysleksją w szkole*, Gdynia 2009.
3. A. Czajkowska, K. Herda, *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1989.
4. Gąsowska, T., Pietrzak-Stępkowska, Z., *Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1994.
5. A. Jurek, *Rozwój dziecka a metody nauczania czytania i pisania*, Gdańsk 2012.
6. A Jurek, *Metody nauki czytania i pisania z perspektywy trudności uczniów*, Gdańsk 2012.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Pedagogika
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.6

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Diagnoza specyficznych trudności w czytaniu, pisaniu i matematyce
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	I
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	II/4	3
Ćwiczenia	30/18	II/4	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej, Diagnoza psychopedagogiczna; Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą teoretycznych podstaw diagnozowania w obszarze pedagogik, metod, technik i narzędzi wykorzystywanych do diagnozowania potrzeb i trudności dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz środowisk, w których wychowują się.

C2 Rozwinięcie umiejętności konstruowania narzędzi diagnostycznych i wykorzystania ich w procesie diagnostycznym, zbierania i analizy danych dotyczących potrzeb i problemów wychowawczych, opiekuńczych i edukacyjnych oraz formułowania na ich podstawie wniosków.

C3 Uświadomienie potrzeby ciągłego doksztalcania się zawodowego, dbania o swój rozwój osobisty i podejmowania nowych wyzwań zawodowych.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

W_01	Absolwent zna i rozumie podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje diagnozy jako wspierania rozwoju dziecka oraz wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej.	K_W44 K_W43
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi diagnozować potrzeby edukacyjne, trudności i zainteresowania dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz na tej podstawie projektuje działania pedagogiczne.	K_U04
U_02	Absolwent potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dzieci, w tym tych z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U40
U_03	Absolwent potrafi analizować i tworzyć dokumentację diagnostyczną dzieci, w tym tych z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U40
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do postępowania w sposób etyczny w procesie diagnozowania potrzeb, trudności i zainteresowań dzieci, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K01
K_02	Absolwent jest gotów projektować i prowadzić proces diagnostyczny oraz zajęcia, dokonywać ich ewaluacji- zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej	K_K11

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Diagnoza w pedagogice - definicje diagnozy – zakresy znaczeniowe i ujęcia modelowe, różnorodność procesu poznawania. Obszary diagnozy w wybranych subdyscyplinach pedagogiki	2	2
W2	Nauczyciel w roli diagnosty – zakres diagnozy szkolnej. Zasady etycznego postępowania w diagnostyce. Opór w diagnozie.	2	1
W3	Założenia teoretyczno-metodologiczne procesu diagnozowania w pedagogice. Proces diagnostyczny jako forma relacji międzypersonalnej	2	1
W4	Cechy, zasady i schemat procesu poznania diagnostycznego.	2	1
W5	Warsztat diagnostyczny pedagoga- Charakterystyka podstawowych metod, technik i narzędzi w diagnostyce pedagogicznej	3	2
W6	Proces uczenia się jako przedmiot diagnozy pedagogicznej. Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu i ich rozpoznawanie w warunkach szkolnych	2	1
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Teoretyczne podstawy czytania i pisania a) Czytanie i pisanie w ujęciu behawioralnym	2	1

	<ul style="list-style-type: none"> b) Funkcjonalna analiza czytania i pisania c) Neuroanatomiczna organizacja czytania i pisania d) Czytanie i pisanie w kontekście stylów poznawczych 		
C2	<p>Trudności w czytaniu i pisaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Analiza pojęcia na tle międzynarodowych klasyfikacji b) Dysleksja rozwojowa – nowe ujęcie c) Zakres występowania trudności w czytaniu i pisaniu 	2	1
C3	<p>Diagnoza trudności w czytaniu i pisaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Diagnoza – definicje, pojęcie, proces b) Cele zasady oraz błędy diagnozy <p>Diagnoza pedagogiczna – podstawy prawne i etyczne</p> <ul style="list-style-type: none"> c) Postawa diagnosty d) Odpowiedzialność diagnosty 	2	1
C4	<p>Typy diagnoz trudności w czytaniu i pisaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Diagnoza przyporządkowująca <ul style="list-style-type: none"> – Diagnoza klasyfikacyjna – Diagnoza typologiczna b) Diagnoza fazy c) Diagnoza genetyczna <ul style="list-style-type: none"> – Diagnoza kauzalna – Diagnoza struktury funkcjonalnej d) Diagnoza celowościowa e) Diagnoza prognostyczna 	2	1
C5 C6	<p>Pedagogiczne diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Diagnozowanie gotowości do nauki czytania i pisania b) Diagnozowanie trudności w trakcie nabywania umiejętności czytania i pisania – wskaźniki trudności w nabywaniu umiejętności czytania i pisania <ul style="list-style-type: none"> – Badanie i analiza trudności ucznia kl. I <ul style="list-style-type: none"> • Zakresy badania i wskaźniki trudności u ucznia klasy I (motoryka duża i mała, funkcje wzrokowo-ruchowe, funkcje słuchowo-językowe) – Badanie i ocena trudności w czytaniu i pisaniu w kl. II i III <ul style="list-style-type: none"> • Zakresy badania i wskaźniki trudności dla ucznia kl. II i III (technika czytania, poprawność czytania i pisania, tempo czytania, rozumienie czytanej treści, technika pisania) 	4	2
C7	<p>Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu przez terapeutę pedagogicznego</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Postępowanie badawcze w ujęciu E. Górniewicz b) Badanie mowy i języka c) Badanie znajomości liter w izolacji d) Badanie umiejętności czytania e) Badanie umiejętności pisania f) Analiza wyników i wnioski 	2	2

	g) Przykładowe narzędzia		
C8	<p>Przykładowe narzędzia stosowane w nauczycielskiej diagnostyce</p> <p>Diagnoza symptomów zaburzeń specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania</p> <p>a) Seria testów klas I-III w pracowaniu T. Straburzyńskiej i T. Śliwińskiej. Ocena poziomu graficznego pisma</p> <p>b) Tekst bezsensowy w opracowaniu Jana Konopnickiego</p> <p>c) Bateria metod diagnozy przyczyn niepowodzeń szkolnych u dzieci ośmioletnich – wersja skrócona. Bateria 8S. Marta Bogdanowicz, Dorota Kalka, Urszula Sajewicz-Radtke, Bartosz M. Radtke</p> <p>d) Ryzyko dysleksji. Objawy specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu w klasach I-III szkoły podstawowej– wczesne rozpoznanie, wczesna interwencja. Skala Ryzyka Dysleksji Marty Bogdanowicz narzędziem wczesnej diagnozy trudności w czytaniu i pisaniu</p> <p>e) Test szybkiego nazywania;</p> <p>f) Test Czytania głośnego „Dom Marka”</p> <p>g) Czytanie sensownych słów</p> <p>h) Test Domek Krasnoludków</p> <p>i) Łatysz</p>	3	2
C9	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – percepcja wzrokowa, percepcja słuchowa, orientacja przestrzenna, motoryka, sensoryka i lateralizacja	2	1
C10	Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej – mowa i przetwarzanie słuchowe oraz rozwój społeczno-emocjonalny.	2	1
C11	<p>Charakterystyka specyficznych trudności w uczeniu się matematyki (dyskalkulia, zaburzenia pokrewne)</p> <p>a) definicje, klasyfikacje i kryteria rozpoznania</p> <p>b) Identyfikacja symptomów dyskalkulii – analiza opisów przypadków i rozpoznawanie typowych objawów.</p>	2	1
C12	Neuropsychologiczne podstawy trudności matematycznych – rola pamięci roboczej, funkcji wykonawczych, percepcji wzrokowo-przestrzennej i języka.	2	1
C13	<p>Narzędzia do diagnozy ukierunkowanej na umiejętności matematyczne – narzędzia, testy, arkusze obserwacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skala Gotowości Matematycznej i Ryzyka Dyskalkulii – Skala Umiejętności Matematycznych Urszuli Oszwy – Kwestionariusz Operowania Liczbami - tłumaczenie polskie wg Urszuli Oszwy – Kwestionariusz Operowania Liczbami D. Anasari – Dziecięca Matematyka E. Gruszczyk-Kolczyńskiej 	2	1
C14	<p>Schemat diagnostyczny postępowania w przypadku ucznia z dysleksją rozwojową.</p> <p>a) Wprowadzenie</p> <p>b) Skierowanie ucznia na badania psychologiczno-pedagogiczne ze szkoły do poradni PPP</p> <p>c) Wywiad z rodzicami</p>	2	2

	d) Rozmowa z uczniem e) Analiza samodzielnych wypowiedzi pisemnych ucznia f) Sprawdzenie znajomości zasad ortograficznych g) Analiza wytworów szkolnych i z młodszego wieku szkolnego h) Badanie poziomu graficznego pisma i) Ocena umiejętności pisania na podstawie sprawdzianów ortograficznych j) Pamięć słuchowa k) Pomiar szybkości czytania l) Badanie słuchu fonematycznego m) Przykłady zdiagnozowanych przypadków		
C15	Zaliczenie ćwiczeń	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	Projektor, komputer, tablica, kreda.
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, prezentacja prac, analiza przypadku (case study), symulacja lekcji, dyskusja, burza mózgów, metaplan, pogadanka heurystyczna, mapa myśli, rozwiązywanie problemu, dyskusja.	Projektor, komputer, tablica, kreda, tekst źródłowy i naukowy, białe kartki papieru, flamastry, długopisy.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1- egzamin
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej F5 – ćwiczenia praktyczne – projekt zajęć	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	P2	F5
W01	X	X	X	X	X	X
U01		X	X	X	X	X
U02		X	X	X	X	X
U03		X	X	X	X	X
K01			X	X		X
K02			X	X		X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie:

- obecności na zajęciach;
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań);
- uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z ćwiczeń oraz z pisemnego egzaminu;

Zaliczenie kolokwium pisemnego:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Diagnoza specyficznych trudności w czytaniu, pisaniu i matematyce

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Diagnoza specyficznych trudności w czytaniu, pisaniu i matematyce

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu metody terapii w nauce czytania, pisania i w edukacji matematycznej Diagnoza specyficznych trudności w czytaniu, pisaniu i matematyce

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	5	8
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	10	15

Przygotowanie do egzaminu	5	10
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Chojak M., <i>Nauczycielska diagnoza pedagogiczna w przedszkoli i w szkole</i>, Warszawa 2020. 2. E. Górniewicz, <i>Pedagogiczna diagnoza specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu</i>. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. 3. Mickiewicz J., <i>Jedynka z ortografii? Rozpoznawanie dysleksji, dysortografii i dysgrafii w starszym wieku szkolnym</i>, Toruń 1997. 4. B. Skałbiana <i>Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne</i>, Kraków 2013. 5. Borkowska, A., Szczerbiński, M., <i>Dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia</i>. Gdańsk 2004. 6. A. Domagała, <i>Karta oceny poziomu graficznego pisma z rejestrem symptomów trudności grafomotorycznych – narzędzie do rozpoznawania problemów w pisaniu u uczniów szkoły podstawowej</i>, <i>Logopedia</i> 2023, 52/1. 7. Domagała A., Mirecka U., 2010, <i>Profil sprawności grafomotorycznych</i>. Gdańsk. 8. Domagała A., Mirecka U., 2017c, <i>Skala oceny sprawności grafomotorycznych SOSG</i>, Gdańsk. 9. Banaszak S., <i>Diagnoza: pojęcie, cechy diagnostyczne i zastosowania w badaniach edukacyjnych</i>, „<i>Studia Edukacyjne</i>”, 2018, nr 47. 10. I. Sosin, <i>Dygrafia – diagnoza i terapia. Przewodnik terapii</i>, 2023. 11. Guziuk-Tkacz M., <i>Badania diagnostyczne w pedagogice i psychopedagogice</i>, Toruń 2022. 12. Jarosz E., <i>Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego</i>, Warszawa 2006. 13. G. Krasowicz-Kupis, G. (red.), <i>Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy</i>. Gdańsk 2009. 14. Mickiewicz, J., <i>Materiały do diagnozy pedagogicznej umiejętności pisania i czytania uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum</i>. Toruń 2001. 15. Bogdanowicz M., Adryjanek A., <i>Uczeń z dysleksją w szkole: poradnik nie tylko dla polonistów</i>, "Operon", Gdynia 2009. 16. Jarosz E., Wysocka E., <i>Diagnoza psychopedagogiczna</i>, Żak, Warszawa 2006. 17. Krasowicz - Kupis G. (red.), <i>Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy</i>, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2009. 18. Bogdanowicz M. (2005). <i>Ryzyko dysleksji. Problem i diagnozowanie</i>. Gdańsk: Harmonia. 19. Bogdanowicz M. i in. (2008). <i>Diagnoza dysleksji u uczniów klasy III szkoły podstawowej</i>, Warszawa: PTP. 20. Gruszczyk-Kolczyńska E. (1992). <i>Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki</i>. WSiP. <p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Biela A., <i>Diagnoza przedszkolna: karty pracy</i>, Warszawa 2014. 2. Domagała A., Mirecka U., 2015, „<i>Profil sprawności grafomotorycznych</i>” jako narzędzie diagnozy logopedycznej, [w:] <i>Metody i narzędzia diagnostyczne w logopedii</i>, red. M. Kurowska, E. Wolańska, Z Prac Towarzystwa Kultury Języka, t. XII, Warszawa. 3. Deptuła M., (red.), <i>Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej</i>, Bydgoszcz 2006. 4. Deptuła M., Misiuk A., <i>Diagnozowanie kompetencji społecznych dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym</i>, Warszawa 2016. 5. Oszwa U., <i>Zaburzenia rozwoju umiejętności arytmetycznych : problem diagnozy i terapii</i>, Kraków 2008. 6. Rokicińska I., <i>Kwestionariusz diagnozy dziecka rozpoczynającego naukę w klasie</i>, Gdańsk, 2007. 7. Roszkowska-Przetacznik M., Wtorkiewicz L., <i>Ocenianie opisowe - diagnoza i motywacja</i>, Kraków 2000. 8. Sujak-Lesz K. (red.), <i>Edukacja elementarna a diagnoza pedagogiczna</i>, 2002. 9. Tokarska E., Kopała J., <i>Diagnoza przedszkolna dziecka w ostatnim roku wychowania przedszkolnego materiały dla dziecka</i>, Warszawa 2009. 10. Tomczak J., <i>Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej</i>, 2005 11. Tryzno E., <i>Diagnoza edukacyjna dzieci 6-, 7-letnich rozpoczynających naukę: (wersja po badaniach pilotażowych)</i>, Gdańsk 2008. 12. Włoch S., Włoch A., <i>Diagnoza całościowa w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej: wybrane problemy i rozwiązania</i>, Warszawa 2009.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026 r.
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D7

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Praca z dzieckiem i uczniem z niepełnosprawnością intelektualną
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	j. polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr A. Lis-Zaldivar

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	15	II/4	3
Ćwiczenia	30	II/4	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczony przedmioty: Podstawy pedagogiki specjalnej/ Teoria i praktyka edukacji specjalnej, Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej

4. Cele kształcenia

C1 wyposażenie studentów wiedzę umożliwiającą rozumienie specyfiki pracy z dzieckiem i uczniem z niepełnosprawnością intelektualną

C2 kształtowanie u studentów specjalistycznych umiejętności i kompetencji niezbędnych do obserwowania, analizowania problemów w uczeniu się, zachowania, postaw prospołecznych dzieci i uczniów z niepełnosprawnością intelektualną

C3 kształtowanie u studentów samodzielności w zdobywaniu wiedzy, rozwijanie świadomości potrzeby ciągłego doskonalenia zawodowego

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna organizację pracy oraz sposoby kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w systemie ogólnodostępnym, integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy	KW_11

	terapeutów pedagogicznych z pedagogami specjalnymi, nauczycielami, innymi specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji zajęć	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych, rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne obejmujące pracę z dzieckiem i uczniem z niepełnosprawnością intelektualną	KU_01 KU_02
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami, lub opiekunami dzieci i uczniów, specjalistami, terapeutami, nauczycielami	K_K02

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Niepełnosprawność w ujęciu historycznym oraz koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej	2	1
W2	Osoba z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w ujęciu pedagogiczno- psychologicznym. Specyfika dysfunkcji intelektualnej u dzieci i uczniów, potencjał i perspektywy poznawcze, emocjonalne, komunikacyjne i funkcjonowanie społeczne	2	2
W3	Osoba z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym, znacznym w ujęciu pedagogiczno- psychologicznym. Specyfika dysfunkcji intelektualnej u dzieci i uczniów, potencjał i perspektywy poznawcze, emocjonalne, komunikacyjne i funkcjonowanie społeczne	2	1
W4	Systemy wychowawczo-edukacyjne dla dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami intelektualnymi w Polsce	3	1
W5	Diagnoza pedagogiczna i funkcjonalna. Różnice i podobieństwa	2	1
W6	Metoda ośrodków pracy i inne metody pracy z dziećmi i uczniami z niepełnosprawnością intelektualną	3	2
W7	Kolokwium zaliczeniowe	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Podstawa programowa wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym uczniów z niepełnosprawnością umiarkowaną i znaczną.	2	1
C2	Postawy rodziców wobec niepełnosprawności dzieci, w tym z niepełnosprawnością intelektualną i ich modyfikowanie. zadania pedagoga specjalnego oraz zasady i reguły współpracy z nauczycielami, specjalistami i rodzicami. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka- znaczenie, zakres, sposoby działania	2	1
C3	Obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i	1	0,5

	chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej oraz medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej		
C4	Systemy wychowawczo-edukacyjne dla dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami intelektualnymi w wybranych krajach w Europie i na świecie	2	0,5
C5	Rozpoznawanie i diagnozowanie umiejętności dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Tworzenie arkuszy diagnostycznych do użytku wewnętrznego placówki wychowawczo- edukacyjnej	4	3
C6	Praca z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną według założeń metody ośrodków pracy	2	2
C7	Praca z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną metodami innymi niż metoda ośrodków pracy. Przegląd metod, założenia i ich koncepcje	2	2
C6	Nauka czytania i pisanie uczniów z niepełnosprawnością intelektualną. Dobór literatury i kształtowanie zainteresowań czytelniczych	4	2
C7	Nauka podstawowych umiejętności matematycznych uczniów z niepełnosprawnością intelektualną	4	2
C8	Indywidualizacja procesu nauczania dzieci i uczniów z niepełnosprawnością intelektualną. Tworzenie oddziaływań rewalidacyjno- terapeutycznych, IPET-ów	4	2
C9	Kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej, strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych	2	1
C10	Zaliczenie przedmiotu	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Informacyjny, problemowy	Projektor, laptop
Ćwiczenia	dyskusja dydaktyczna, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, praca w grupach	Projektor, laptop, pomoce dydaktyczne

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F1 sprawdzian (ustny/ pisemny, „wejściówka”, kolokwium cząstkowe)	P1 egzamin pisemny
Ćwiczenia	F1 sprawdzian (ustny/ pisemny, „wejściówka”, kolokwium cząstkowe); F2- obserwacja/ aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonanych przez studenta, realizacja prac domowych)	P2 kolokwium pisemne podsumowujące semestr; P3 ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formułujących, uzyskanych w semestrze

	P5 wystąpienie, rozmowa/ prezentacja
--	--------------------------------------

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F1	P1	F1	F2	P2	P3
KW_01	X	X	X	X	X	X
KU_01			X	X	X	X
KK-01		X		X		X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocenę bardzo dobrą (5) można uzyskać tylko w pierwszym terminie zaliczenia. W drugim terminie najwyższą oceną jest ocena dobra (4), w sesji poprawkowej dostateczna (3).
Zaliczenie nieobecności (niezależnie od przyczyn) oraz prac cząstkowych (np. wystąpień) uprawnia studenta do przystąpienia, do końcowego zaliczenia przedmiotu. Na zajęciach 1 nieobecność niezależnie od powodów jest dopuszczalna: 1 z ćwiczeń, 1 z wykładów.

Wykłady:

Warunkiem zaliczenia wykładu jest zaliczenie ćwiczeń.

Ocena bardzo dobra (5): student zna i rozumie na rozszerzonym poziomie omawiane treści, wykazuje się etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Potrafi skutecznie pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje. Student uzyskuje 100% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Ocena dobra (4): student zna i rozumie omawiane treści, wykazuje się etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Stara się pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje w wybranych zagadnieniach. Student uzyskuje od 80- 90% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Ocena dostateczna (3): student częściowo zna i rozumie omawiane treści, stara się wykazać etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Fragmentarycznie stara się pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje w wybranych zagadnieniach.

Student uzyskuje od 60 - 70% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Ćwiczenia

Ocena bardzo dobra (5): student zna i rozumie na rozszerzonym poziomie omawiane treści, wykazuje się etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Potrafi skutecznie pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje. Student uzyskuje 100% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Ocena dobra (4): student zna i rozumie omawiane treści, wykazuje się etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Stara się pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje w wybranych zagadnieniach. Student uzyskuje od 80- 90% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Ocena dostateczna (3): student częściowo zna i rozumie omawiane treści, stara się wykazać etyką zawodową, refleksyjnością, wrażliwością społeczną. Fragmentarycznie stara się pracować nad własnym rozwojem poszerzając wiedzę, umiejętności i kompetencje w wybranych zagadnieniach. Student uzyskuje od 60 - 70% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Przykład: 10 pkt- ocena bardzo dobra, 8-9 pkt.- ocena dobra, 6-7 pkt. ocena dostateczna, 0-5 pkt.- ocena niedostateczna; 9,75 pkt.- ocena bardzo dobra minus (w zapisie końcowym bardzo dobra, 5,0), 9,5 pkt. ocena dobra plus (4,5)

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	10	15
Przygotowanie do wykładu, ćwiczeń	10	10
Przygotowanie prezentacji, prac własnych zgodnych z tematyką zajęć	15	15
Zapoznanie się z literaturą	10	17
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Bobińska, K., Pietras T., Gałecki P. (2012). (red.). Niepełnosprawność intelektualna etiopatogeneza, epidemiologia, diagnoza, terapia. Wrocław. Wyd. Continuo.
2. Dykik, W. (1996). (red.). Społeczeństwo wobec autonomii osób niepełnosprawnych. Poznań. Wyd. UAM.
3. Gajdzica Z. (2012). Sytuacje trudne w opinii nauczycieli klas integracyjnych. Katowice-Kraków. Wyd. U.Ś.
4. Gajdzica Z. (2007). Edukacyjne konteksty bezradności społecznej osób z lekkim upośledzeniem umysłowym. Katowice. Wyd. U.Ś.
5. Giryński A. (1996). Wartości w świecie młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie. Wybory-Postawy-Zachowania interpersonalne. Białystok. Wyd. Trans Humana.
6. Głodkowska, J., Giryński, A. (2004). (red.) Osobowość-Samorealizacja-Odpowiedzialność-Bezpieczeństwo-Autonomia. Warszawa. Wyd. APS.
7. Janiszewska Z., Mróz A., Gembara U., (Nie)nowe problemy rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, Uniwersytet Zielonogórski 2019.
8. Kościelska, M. (1995). Oblicza upośledzenia umysłowego. Warszawa. Wd. PWN

Aktualne publikacje na rynku wydawniczym podane studentom podczas bieżących zajęć.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Bobkowicz-Lewartowska L., (2011). Niepełnosprawność intelektualna – diagnozowanie, edukacja i wychowanie. Harmonia. Gdańsk 2011.
2. Gardian- Miałkowska R., Weremczuk E., Przybysz-Zaremba M, Specjalne potrzeby edukacyjne w praktyce pedagogicznej. Wybrane obszary i rozwiązania, WAM 2020.
3. Majewicz P., Sikorski J., Pedagog specjalny w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach- nowe stanowisko specjalisty w polskim systemie edukacji w opinii nauczycieli, „Jurnal of Modern Science” 1/55/2024.
4. Maciarz A. Z. Janiszewska-Nieścioruk, H. Ochonczenko., (2001) (red) Człowiek niepełnosprawny w rodzinie środowisku lokalnym. Zielona Góra..
5. Kościelak, R. (1996). Funkcjonowanie psychospołeczne osób z niepełnosprawnością intelektualną. Warszawa. Wyd. WSiP.

Aktualne publikacje na rynku wydawniczym podane studentom podczas bieżących zajęć.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Lis-Zaldivar
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	alis-zaldivar@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.8

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metody zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci z trudnościami w nauce czytania i pisania
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	III/5	3
ćwiczenia	30/18	III/5	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów teoretycznych z terapii pedagogicznej.

4. Cele kształcenia

C1 - Zdobyć przygotowującej do pracy o charakterze terapeutycznym, usprawniającym i korekcyjnym wiedzy na temat trudności w nauce czytania i pisania – ich przyczyn, przejawów, sposobów rozpoznawania, konsekwencji oraz możliwości pomocy dzieciom z ryzyka dysleksji, dysgrafii i dysortografii w trakcie zajęć specjalistycznych i bieżących lekcji.

C2 - Nabycie umiejętności planowania i organizowania pracy korekcyjnej z dzieckiem z trudnościami w nauce czytania i pisania w oparciu o diagnozę zawartą w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej/orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.

C3 - Nabycie umiejętności prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych z dziećmi z trudnościami w nauce czytania i pisania przy wykorzystaniu skutecznych metod pracy i adekwatnych pomocy dydaktycznych.

C4 - Uświadomienie potrzeby zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz przejęcia odpowiedzialności za przygotowanie do pracy, podejmowane działania, ich rezultaty i swój rozwój zawodowy.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu
---------------	-------------------------	-----------------------

uczenia się		kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie teoretyczne podstawy trudności w nauce czytania i pisania oraz zasady pracy korekcyjno-kompensacyjnej w obliczu ich występowania.	K_W08
W_02	Student zna i rozumie metody wspierające rozwój umiejętności czytania i pisania oraz potrafi określić ich przydatność w pracy z danym przypadkiem.	K_W12
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi projektować działania terapeutyczne dostosowane do potrzeb edukacyjnych i rozwojowych oraz możliwości psychofizycznych dzieci z trudnościami w nauce czytania i pisania, w oparciu o diagnozę zawartą w dokumentach z poradni psychologiczno-pedagogicznej.	K_U11 K_U41
U_02	Student potrafi prowadzić zajęcia korekcyjno-kompensacyjne z dziećmi z trudnościami w nauce czytania i pisania, stosując w ich trakcie poznane metody pracy oraz właściwie dobiera ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	K_U11 K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Czytanie jako proces psychiczny – pojęcie, rodzaje, funkcje, cele, czynniki wpływające na efektywność czytania.	2	1
W2	Dysleksja jako trudności w nabywaniu umiejętności czytania – pojęcie, symptomy, etiologia, konsekwencje.	2	1
W3	Pisanie jako proces psychiczny. Rozwój grafomotoryki u dziecka.	2	1
W4	Dysgrafia jako trudności w opanowaniu właściwego poziomu graficznego pisma – pojęcie, symptomy, etiologia, konsekwencje.	2	1
W5	Dysortografia jako trudności w poprawnym zapisywaniu wyrazów pomimo znajomości zasad ortografii – pojęcie, symptomy, etiologia, konsekwencje.	2	1
W6	Diagnoza dysleksji, dysgrafii i dysortografii – przegląd wybranych narzędzi (np. test szybkości czytania).	2	1
W7	Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych i dydaktyczno-wyrównawczych dla dzieci z trudnościami w czytaniu i pisaniu.	1	1
W8	Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla dzieci ze zdiagnozowaną dysleksją, dysgrafią i dysortografią w trakcie lekcji.	1	1
W9	Zaliczenie wykładów.	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych

C1	Wyrabianie gotowości do czytania – etap przedliterowy. Ćwiczenia usprawniające percepcję wzrokową, percepcję słuchową, koncentrację uwagi.	2	2
C2	Tradycyjne metody nauki czytania (syntetyczne, analityczne i analityczno-syntetyczne).	2	2
C3	Metoda 18 struktur wyrazowych Ewy Kujawy i Marii Kurzyny.	2	2
C4	Metoda Dobrego Startu Marty Bogdanowicz.	2	1
C5	Odimienna metoda nauki czytania Ireny Majchrzak.	2	1
C6	Metoda czytania globalnego Glenna'a Domana.	2	1
C7	Metoda symultaniczno-sekwencyjna prof. Jagody Cieszyńskiej.	2	1
C8	Naturalna nauka języka – Briana Cutinga.	2	1
C9	Metoda „Cudowne Dziecko” Anety Czerskiej.	2	1
C10	Glottodydaktyka według Bronisława Ročławskiego.	2	1
C11	Wyrabianie gotowości do pisania. Ćwiczenia usprawniające koordynację wzrokowo-ruchową, orientację przestrzenną, małą i dużą motorykę.	2	1
C12	Metoda ćwiczeń grafomotorycznych Hanny Tymichowej i metoda kinezylogii edukacyjnej P. E. Dennisona.	2	1
C13	Metody nauki ortografii (indukcji, dedukcji, analogii).	2	1
C14	Wybrane strony internetowe wspomagające rozwój umiejętności czytania i pisania (np. wordwall, ortografia.net).	2	1
C15	Zaliczenie ćwiczeń – analiza przypadków, projektowanie działań terapeutycznych.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	Projektor, komputer, tablica, kreda.
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, metaplan, pogadanka heurystyczna, mapa myśli, rozwiązywanie problemu, prezentacja materiału audiowizualnego, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne, prowadzenie lekcji.	Projektor, komputer, tablica, kreda, film, nagrania płytowe, tekst źródłowy i naukowy, dokumenty z PPP, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, pomoce dydaktyczne do nauki czytania i pisania np. gry dydaktyczne, tablice ortograficzne itd.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
--------------------	---	---

Wykład	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P1: egzamin
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność; F4: wypowiedź/wystąpienie (prezentacja przypadku); F5: ćwiczenia praktyczne.	P5: wystąpienie/rozmowa (analiza przypadku).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	F5	P5
W_01	+	+	+	+	+	+
W_02	+	+	+	+	+	+
U_01			+	+	+	+
U_02			+	+	+	+
K_01		+	+	+	+	+

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

P1:egzamin:

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

Sposób wyliczania oceny z kolokwium:

100%-91% poprawnych odpowiedzi – ocena 5

90%-81% poprawnych odpowiedzi – ocena 4,5

80%-71% poprawnych odpowiedzi – ocena 4

70%-61% poprawnych odpowiedzi – ocena 3,5

60%-51% poprawnych odpowiedzi – ocena 3

P5: wystąpienie/rozmowa (analiza przypadku):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza przypadku nie zawiera błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza przypadku zawiera drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza przypadku zawiera różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
przygotowanie do egzaminu	10	10
przygotowanie do analizy przypadku	10	20
zapoznanie z literaturą przedmiotu	10	18
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Bogdanowicz M., *Metoda Dobrego Startu we wspomaganiu rozwoju, edukacji i terapii pedagogicznej*, Gdańsk 2014.
2. Bogdanowicz M., *Przygotowanie do nauki pisania. Ćwiczenia grafomotoryczne według Hanny Tymichovej*, Gdańsk 2005.
3. Bogdanowicz M., *Ryzyko dysleksji, dysgrafii i dysortografii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdynia 2012.
4. Borowska B., *Glottodydaktyka ojczystojęzyczna jako innowacyjna metoda nauki czytania i pisania*, [w:] *Język polski i polonistyka w Europie Wschodniej: przeszłość i współczesność*, red. I. Bundza, J. Kowalewski, A. Krawczuk, O. Śliwiński, Kijów 2015.
5. Cieszyńska J., *Nauka czytania krok po kroku: jak przeciwdziałać dysleksji*, Kraków 2005.
6. Cieszyńska J., *Symultaniczno-Sekwencyjna Nauka Czytania 20 lat później*, Kraków 2023.
7. Czerska A., *Czytanie dla rozwoju. Wczesnodziecięca nauka czytania metodą Cudowne dziecko*, Warszawa 2016.
8. Dennison P., *Kinezylogia edukacyjna dla dzieci. Podstawowy podręcznik kinezylogii edukacyjnej dla rodziców i nauczycieli*, Warszawa 2003.
9. Górniewicz E., *Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu*, Toruń 2017.
10. Klim-Klimaszewska A., *Praca z dzieckiem ryzyka dysleksji i dysgrafii*, Warszawa 2015.
11. Kujawa E., Kurzyna M., *Metoda 18 struktur wyrazowych w pracy z dziećmi z trudnościami w czytaniu i pisaniu. Książka do ćwiczeń w czytaniu*, Warszawa 2000.
12. Majchrzak I., *Nazywanie świata – odmienna metoda nauki czytania*, Kielce 2014.
13. Reid G., *Dysleksja. Podręcznik akademicki*, Gdańsk 2018.
14. Urbaniak L., *Skuteczność wybranych metod aktywizujących w doskonaleniu mowy i osiągnięciu gotowości do nauki czytania dzieci sześciolletnich*, Katowice 2019.
15. Opinie i orzeczenia z poradni psychologiczno-pedagogicznej (z wykreślonymi danymi dziecka i przedszkola/szkoły).

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Bizdan-Bluma I, i in., *Karty pracy do ćwiczeń funkcji poznawczych*, Warszawa 2022.
2. Borowska-Kociemba A., Krukowska M., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne. Karty pracy dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Część 1 i 2*, Gdańsk 2018.
3. Grabałowska K., *Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu: poradnik metodyczny do terapii dzieci dyslektycznych*, Toruń 2005.
4. Jurek A., *Rozwój dziecka a metody nauczania czytania i pisania*, Gdańsk 2012.

5. Konior-Węgrzynowa H., *Uczę czytać. Poradnik dla nauczycieli i rodziców początkujących czytelników*, Gdańsk 2014.
6. Mańkowska I., Rożyńska M., *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
7. Pomirska Z., *Wygraj z dysortografią. Zbiór ćwiczeń usprawniających umiejętność poprawnego pisania*, Kielce 2007.
8. Seria: *Trening szkolny. Ćwiczenia korekcyjno-kompensacyjne* (klasy 1-8), Warszawa 2023.
9. Słupek K., *100 kart pracy z ćwiczeniami korekcyjno-kompensacyjnymi doskonalącymi umiejętność czytania i pisania. Poziom 1 i 2*, Gdańsk 2021.
10. Sosin I., *Terapia dysleksji. Grafomotoryka. Karty pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych*, Warszawa 2013.
11. Sosin I., *Terapia dysleksji. Funkcje słuchowe. Funkcje wzrokowe. Grafomotoryka. Pakiet ćwiczeń i kart do samodzielnej pracy w domu*, Warszawa 2013.
12. Suwalska E., *Ćwiczenia w terapii dysleksji i dysortografii dla uczniów klas IV-VI* (zeszyty: ó-u; ch-h; rz-ż), Gdańsk 2015.
13. Szymankiewicz E., *Dyslektyczne ucho: zbiór ćwiczeń stymulujących rozwój percepcji słuchowej nie tylko dla uczniów z dysleksją: książka dla nauczyciela*, Gdańsk 2009.
14. Taboń S., *Istota czytania*, Kraków 2005.
15. *Trudności w czytaniu i pisaniu: rozważania teoretyczne i praktyczne*, red. I. Pietras, Warszawa 2012.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.9

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	15/9	III/5	3
Ćwiczenia	30/18	III/5	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotów teoretycznych związanych z terapią pedagogiczną.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie w elementarną wiedzę dotyczącą specyficznych trudności w uczeniu się oraz zaburzeń uwagi u uczniów oraz celów, zasad i etapów pracy korekcyjno-kompensacyjnej prowadzonej w obliczu ich występowania.</p> <p>C2 Przekazanie informacji na temat programów i metod wspierających rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci doświadczających trudności edukacyjnych.</p> <p>C3 Kształtowanie umiejętności pisania programów i scenariuszy zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się i/lub zaburzeniami uwagi, w oparciu o diagnozę ucznia zawartą w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej.</p> <p>C4 Rozwinięcie umiejętności prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.</p> <p>C5 Rozwinięcie potrzeby ciągłego doskonalenia swojego warsztatu pracy pedagoga-terapeuty.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie teoretyczne podstawy specyficznych trudności w uczeniu się i zaburzeń uwagi u uczniów oraz pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dziećmi doświadczającymi wskazanych trudności, a	K_W08, K_W39

	także zasady i normy etyczne obowiązujące w terapii pedagogicznej.	
W_02	Student zna i rozumie programy i metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci z trudnościami edukacyjnymi oraz potrafi określić ich przydatność w pracy z danym przypadkiem.	K_W44
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi konstruować autorskie scenariusze zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dostosowane do potrzeb edukacyjnych i rozwojowych oraz możliwości psychofizycznych uczniów, w oparciu o diagnozę ucznia zawartą w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej; prowadzić zajęcia korekcyjno-kompensacyjne, stosując w ich trakcie poznane programy i metody pracy.	K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do rozwijania swojego warsztatu pracy pedagoga-terapeuty, dążenia do samorealizacji.	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Zdolności i funkcje psychofizyczne warunkujące proces uczenia się.	2	1
W2	Specyficzne trudności w uczeniu się i zaburzenia uwagi – przyczyny, rodzaje, diagnozowanie.	2	1
W3	Korekcja i kompensacja – wyjaśnienie podstawowych pojęć.	2	1
W4	Etapy i cele pracy korekcyjno-kompensacyjnej.	2	1
W5	Zasady pracy korekcyjno-kompensacyjnej i czynniki warunkujące jej skuteczność.	2	1
W6	Zadania terapeuty pedagogicznego Etyczne aspekty realizacji zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.	2	2
W7	Dostosowanie wymagań na podstawie opinii lub orzeczeń poradni psychologiczno-pedagogicznej. Realizacja zaleceń zawartych w orzeczeniach i opiniach poradni psychologiczno-pedagogicznych.	2	1
W8	Zaliczenie wykładów.	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z zaburzeniami percepcji słuchowej – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C2	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z zaburzeniami percepcji wzrokowej – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C3	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z zaburzeniami koordynacji wzrokowo-ruchowej i małej motoryki – wybrane metody	3	1,5

	pracy i pomoce dydaktyczne.		
C4	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z zaburzeniami orientacji przestrzennej – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C5	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z zaburzeniami uwagi – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	2
C6	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z trudnościami grafomotorycznymi – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	2
C7	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z trudnościami w poprawnym pisaniu pod względem ortograficznym – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	2
C8	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z trudnościami w czytaniu – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	2
C9	Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z trudnościami w liczeniu – wybrane metody pracy i pomoce dydaktyczne.	3	2
C10	Gry i zabawy w pracy korekcyjno-kompensacyjnej.	3	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	Projektor, komputer, tablica, kreda.
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, pogadanka heurystyczna, rozwiązywanie problemu, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne, prowadzenie lekcji.	Projektor, komputer, tablica, kreda, tekst źródłowy i naukowy, dokumenty z PPP, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, pomoce dydaktyczne do wspomaganie rozwoju dzieci.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P1: egzamin
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność; F5: ćwiczenia praktyczne.	P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja kart pracy).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P1	F2	F5	F5
W_01	+	+	+	+	+

W_02	+	+	+	+	+	
U_01	+	+	+	+	+	
K_01	+	+	+	+	+	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

P1: egzamin:

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Sposób wyliczania oceny z kolokwium:

100%-91% poprawnych odpowiedzi – ocena 5

90%-81% poprawnych odpowiedzi – ocena 4,5

80%-71% poprawnych odpowiedzi – ocena 4

70%-61% poprawnych odpowiedzi – ocena 3,5

60%-51% poprawnych odpowiedzi – ocena 3

P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja kart pracy):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy nie zawierają błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy zawierają drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy zawierają różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	10

Przygotowanie kart pracy	10	20
Przygotowanie do egzaminu	10	18
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bogdanowicz M., <i>Uczeń z dysleksją w szkole</i>, Gdynia 2005. 2. Krasowicz-Kupis, <i>Nowa psychologia dysleksji</i>, Warszawa 2019. 3. Reid G., <i>Dysleksja. Poradnik praktyka</i>, Gdańsk 2018. 4. Skałbana B., Lewandowska-Kidoń T., <i>Terapia pedagogiczna w zarysie</i>, Warszawa 2015. 5. Skibińska H., <i>Praca korekcyjno-kompensacyjna z dziećmi z trudnościami w czytaniu i pisaniu. Materiały pomocnicze dla nauczycieli i studentów nauczania początkowego i wychowania przedszkolnego</i>, Bydgoszcz 2001. 6. Skorek E.M. (red.), <i>Terapia pedagogiczna</i>, tom I i II, Kraków 2005. 7. Studnicka J., <i>Ortografitti. Program edukacyjno-terapeutyczny</i>, Gdynia 2003. 8. Turewicz W. (red.), <i>Zajęcia korekcyjno- kompensacyjne w klasach I-III</i>, Zielona Góra 2002. <p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bogdanowicz M., Adryjanek A., <i>Uczeń z dysleksją w szkole. Poradnik nie tylko dla polonistów</i>, Gdynia 2004. 2. Bogdanowicz M., <i>Metoda dobrego startu</i>, Warszawa 1991 3. Cieszyńska J., <i>Nauka czytania krok po kroku „Jak przeciwdziałać dysleksji”</i>, Kraków 2001. 4. Davis R.D, Braun E.M., <i>Dar dysleksji</i>, Poznań 2001. 5. Grabałowska K., <i>Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu: poradnik metodyczny do terapii dzieci dyslektycznych</i>, Toruń 2005. 6. Jastrzab J., <i>Gry i zabawy w terapii pedagogicznej</i>, Warszawa 2002. 7. Kaja B., <i>Zarys terapii dziecka: metody psychologicznej i pedagogicznej pomocy wspomagającej rozwój dziecka</i>, Bydgoszcz 2001. 8. Kujawa E., Kurzyńska M., <i>Reedukacja dzieci z trudnościami w czytaniu i pisaniu metodą 18 struktur wyrazowych</i>, Warszawa 1996. 9. Oszwa U., <i>Dziecko z zaburzeniami rozwoju i zachowania w klasie szkolnej. Vademecum dla nauczycieli i rodziców</i>, Kraków 2007. 10. Pawlik G., <i>100 ćwiczeń poprawiających koncentrację uwagi opartych na analizatorze wzrokowym oraz wspomagających doskonalenie umiejętności czytania i pisania. Ćwiczenia dla młodzieży i dorosłych</i>, Warszawa 2004. 11. Szyndler L., <i>Pomyśl - Zapamiętaj - Zapisz. Ćwiczenia wspomagające myślenie i koncentrację uwagi</i>, Warszawa 2008. 12. Tomczak J, Ziętara R., <i>Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej</i>, Kraków 2005. 13. Zakrzewska B., <i>Trudności w czytaniu i pisaniu: modele ćwiczeń</i>, Warszawa 1996.
--

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.10

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metodyka zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci z trudnościami w nauce matematyki
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	III/6	3
ćwiczenia	30/18	III/6	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów teoretycznych z terapii pedagogicznej.

4. Cele kształcenia

C1 - Zdobycie wiedzy na temat trudności w nauce matematyki – ich przyczyn, przejawów, konsekwencji oraz możliwości wsparcia dzieci z problemami w nabywaniu umiejętności matematycznych w trakcie zajęć specjalistycznych i bieżących lekcji.

C2 - Rozwinięcie umiejętności planowania pracy terapeutycznej z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się matematyki w oparciu o diagnozę zawartą w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej/orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.

C3 - Nabycie umiejętności prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych z dziećmi z trudnościami w nauce matematyki przy wykorzystaniu aktywizujących metod pracy oraz adekwatnych pomocy dydaktycznych.

C4 - Uświadomienie potrzeby ciągłego doskonalenia swojego warsztatu pracy pedagoga-terapeuty.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

W_01	Student zna i rozumie teoretyczne podstawy trudności w uczeniu się matematyki oraz zasady pracy korekcyjno-kompensacyjnej prowadzonej w obliczu ich występowania.	K_W08
W_02	Student zna i rozumie programy i metody wspierające rozwój umiejętności matematycznych oraz ich przydatność w pracy z danym przypadkiem.	K_W12
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi projektować działania terapeutyczne dostosowane do potrzeb edukacyjnych i rozwojowych oraz możliwości psychofizycznych dzieci z trudnościami w nauce matematyki w oparciu o diagnozę zawartą w dokumentach z poradni psychologiczno-pedagogicznej.	K_U11 K_U41
U_02	Student potrafi prowadzić zajęcia korekcyjno-kompensacyjne z dziećmi z trudnościami w nauce matematyki, stosując w ich trakcie poznane programy i metody pracy oraz właściwie dobierając ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	K_U11 K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Etapy rozwoju kompetencji matematycznych dzieci. Cele edukacji matematycznej w przedszkolu i szkole.	2	1
W2	Dyskalkulia i inne zaburzenia umiejętności arytmetycznych – pojęcie, przejawy, przyczyny.	3	1,5
W3	Dysleksja i dyskalkulia – różnice i podobieństwa.	1	1
W4	Diagnoza specyficznych trudności w nauce matematyki.	2	1
W5	Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych z dziećmi z trudnościami w nauce matematyki.	2	1
W6	Wybrane programy i metody wspierające rozwój umiejętności matematycznych dzieci (np. Program „Dziecięca matematyka” prof. Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej).	3	1,5
W7	Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla dzieci z trudnościami w uczeniu się matematyki w trakcie lekcji.	1	1
W8	Zaliczenie wykładów.	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rozwijanie orientacji przestrzennej i czasu – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C2	Rozwijanie umiejętności klasyfikowania, szeregowania – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C3	Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia (dodawania, odejmowania, mnożenia, dzielenia) – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	1,5

C4	Kształtowanie rozumienia sensu miary oraz umiejętności mierzenia długości, objętości, ciężaru i czasu – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	1,5
C5	Rozwijanie intuicji geometrycznej – wykorzystanie różnych kształtów i figur geometrycznych – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	2
C6	Rozwijanie myślenia logicznego poprzez analizowanie, syntezywanie, porównywanie, rozwiązywanie zagadek i zadań tekstowych – przykładowe ćwiczenia i pomoce dydaktyczne.	3	2
C7	Konstruowanie gier dydaktycznych dla dzieci z trudnościami w nauce matematyki oraz ich prezentacja.	4	3
C8	Wspieranie ciekawości, samodzielności i aktywności dzieci w toku działań podejmowanych z zakresu edukacji matematycznej.	4	2
C9	Dzieci z trudnościami w nauce matematyki – analiza przypadków, projektowanie działań terapeutycznych.	4	3
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.	Projektor, komputer, tablica, kreda.
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, metaplan, pogadanka heurystyczna, mapa myśli, rozwiązywanie problemu, prezentacja materiału audiowizualnego, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne, prowadzenie lekcji.	Projektor, komputer, tablica, kreda, film, nagrania płytowe, tekst źródłowy i naukowy, dokumenty z PPP, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, pomoce dydaktyczne do nauki matematyki np. gry dydaktyczne, bryły itd.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P1: egzamin pisemny.
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność; F4: wypowiedź/wystąpienie (prezentacja kart pracy i gry); F5: ćwiczenia praktyczne.	P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja kart pracy i gry).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	F5	P5
W_01	+	+	+	+	+	+
W_02	+	+	+	+	+	+
U_01			+	+	+	+
U_02			+	+	+	+

K_01		+	+	+	+	+
------	--	---	---	---	---	---

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

P1: egzamin:

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

Sposób wyliczania oceny z egzaminu:

100%-91% poprawnych odpowiedzi – ocena 5

90%-81% poprawnych odpowiedzi – ocena 4,5

80%-71% poprawnych odpowiedzi – ocena 4

70%-61% poprawnych odpowiedzi – ocena 3,5

60%-51% poprawnych odpowiedzi – ocena 3

P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja kart pracy i gry dydaktycznej):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy oraz gra dydaktyczna nie zawierają błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy oraz gra dydaktyczna zawierają drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się. Przygotowane przez niego/nią karty pracy oraz gra dydaktyczna zawierają różne błędy i/lub braki.

Sposób wyliczenia oceny z ćwiczeń (z uwagi na dwie prace zaliczeniowe):

Ocena końcowa to suma 70% oceny z kart pracy i 30% oceny z gry dydaktycznej.

Przedział ocen:

5,0-4,75 – ocena 5

4,74-4,25 – ocena 4,5

4,24-3,75 – ocena 4

3,74-3,25 – ocena 3,5

3,24-3,0 – ocena 3

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	45	27
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		

przygotowanie do egzaminu	10	20
przygotowanie kart pracy	10	10
zapoznanie z literaturą przedmiotu	10	28
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gruszczyk – Kolczyńska E., <i>Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno-wyrównawcze</i>, Warszawa 1992. 2. Gruszczyk-Kolczyńska E., <i>Dziecięca matematyka – dwadzieścia lat później. Książka dla rodziców i nauczycieli starszych przedszkolaków</i>, Kraków 2015. 3. Gruszczyk-Kolczyńska E., <i>Jak pomóc dziecku pokonać niepowodzenia w nauce</i>, Kraków 2021. 4. Hanisz J., <i>Matematyka. Metody pracy</i>, Warszawa 2021. 5. Kurczab M., <i>Dyskalkulia w pytaniach i odpowiedziach. Podstawowe informacje dla nauczycieli</i>, Warszawa 2005. 6. Walerzak-Więckowska A., Lipowska M., Jurek P., <i>Dyskalkulia rozwojowa – deficyt wiadomości matematycznych czy umiejętności arytmetycznych – od rozważań terminologicznych do praktyki diagnostycznej</i>, „Polskie Forum Psychologiczne” 2018, tom 23, numer 4, s. 759-782. 7. Opinie i orzeczenia z poradni psychologiczno-pedagogicznej (z wykreślonymi danymi dziecka i przedszkola/szkoły). <p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bakoń K., <i>Trudności w uczeniu się matematyki uczniów klas początkowych i próby przezwycięzania tych trudności</i>, „Zeszyty Naukowe. Trudności szkolne dziecka” 2015, nr 1, s. 51-62. 2. Gruszczyk – Kolczyńska E., Zielińska E., <i>Dziecięca matematyka: metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówkach integracyjnych</i>, Warszawa 2000. 3. Filip J., Rams T., <i>Dziecko w świecie matematyki</i>, Kraków 2000. 4. Gruszczyk – Kolczyńska E., Dobosz K., Zielińska E., <i>Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier?</i> Warszawa 1996. 5. Hudson D., <i>Specyficzne trudności w uczeniu się</i>, <i>Niezbędnik nauczyciela</i>, Gdańsk 2019. 6. Nowik J., <i>Kształcenie matematyczne w edukacji wczesnoszkolnej: poradnik dla nauczyciela</i>, Opole 2011. 7. Oszwa U., <i>Psychologia trudności arytmetycznych u dzieci</i>, Kraków 2008. 8. Piotrowski M., <i>Matematyczny Trójkąt Bermudzki – trudności w kształceniu zaradności matematycznej</i>, „Studia z Teorii Wychowania” 2018, tom IX, nr 3, s. 289-310. 9. Słupek K., <i>Matematyczne karty pracy dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi</i>. Część 1 i 2, Gdańsk 2019. 10. Stryczniewicz B., <i>Praca z uczniem mającym trudności z matematyką</i>, Opole 2004. 11. Szwałkowski W., <i>Dyskalkulia. Ćwiczenia umiejętności matematycznych</i>. Część 1 i 2, Kraków 2020. 12. Tanajewska A., Naprawa R., <i>Karty pracy z edukacji matematycznej dla uczniów ze specjalnymi potrzebami</i>. Część 1 i 2, Warszawa 2020. 13. Wojciechowska K., <i>Gry i zabawy matematyczne w przedszkolu</i>, Opole 2008. 14. Zaremba D., <i>Jak tłumaczyć dzieciom matematykę?</i>, Gliwice 2014.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.11

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metodyka zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	30/18	III/6	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotów teoretycznych z terapii pedagogicznej.

4. Cele kształcenia

<p>C1 - Zdobycie wiedzy dotyczącej teoretycznych i praktycznych podstaw psychomotoryki jako koncepcji wspierania rozwoju dziecka.</p> <p>C2 - Rozwinięcie umiejętności diagnozowania rozwoju psychomotorycznego dzieci oraz tworzenia w oparciu o wyniki diagnozy działań prowadzących do jego wspomaganie z wykorzystaniem skutecznych metod pracy dostosowanych do potrzeb edukacyjnych i rozwojowych dziecka, a także jego możliwości psychofizycznych.</p> <p>C3 - Uświadomienie potrzeby ciągłego dokształcania się zawodowego, dbania o swój rozwój osobisty i podejmowania nowych wyzwań zawodowych.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju psychoruchowego dziecka oraz metody jego usprawniania, a także zasady i normy etyczne obowiązujące w trakcie pracy z dzieckiem.	K_W08 K_W12

UMIĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi diagnozować rozwój psychoruchowy dziecka, wykorzystując poznane metody, techniki i narzędzia oraz projektować zgodnie z obowiązującymi standardami działania wspomagające rozwój psychomotoryczny, dostosowane do potrzeb i możliwości dziecka.	K_U11 K_U41
U_02	Student potrafi prowadzić zajęcia usprawniające rozwój psychoruchowy dziecka, wykorzystując przy tym poznane metody pracy oraz sposoby aranżacji pomieszczenia psychomotorycznego.	K_U11 K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rozwój psychoruchowy dziecka od 0 do 18 roku życia – prawidłowości i zaburzenia. Diagnoza rozwoju psychoruchowego dziecka – metody i narzędzie diagnostyczne.	4	3
C2	Główne nurty psychomotorycznego wspierania rozwoju dzieci i młodzieży: Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne.	4	3
C3	Główne nurty psychomotorycznego wspierania rozwoju dzieci i młodzieży: Kinezylogia edukacyjna Paula Dennisona.	2	1
C4	Metoda edukacji przez ruch Doroty Dziamskiej.	2	1
C5	Główne nurty psychomotorycznego wspierania rozwoju dzieci i młodzieży: Metoda Marii i Christophera Knillów (Programy Aktywności) i metoda symboli dźwiękowych.	2	1
C6	Metoda integracji sensorycznej.	4	2
C7	System percepcyjno-motoryczny Newella Kepharta oraz System percepcyjno-motoryczny Marianne Frostig i Davida Horne’a.	2	1
C8	Trening relaksacyjny.	4	2
C9	Aranżacja pomieszczenia psychomotorycznego.	2	1
C10	Zaliczenie ćwiczeń – analiza przypadków, projektowanie działań terapeutycznych.	4	3
Razem liczba godzin ćwiczeń		30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, metaplan, pogadanka heurystyczna, mapa myśli, rozwiązywanie problemu, prezentacja materiału audiowizualnego, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne, prowadzenie lekcji.	Projektor, komputer, tablica, kreda, film, nagrania płytowe, tekst źródłowy i naukowy, dokumenty z PPP, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, pomoce dydaktyczne wspomagające rozwój psychoruchowy np. gry

	dydaktyczne, materace itd.
--	----------------------------

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność; F4: wypowiedź/wystąpienie (prezentacja przypadku); F5: ćwiczenia praktyczne.	P5: wystąpienie/rozmowa (analiza przypadku). P2 - kolokwium

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia				
	P2	F2	F4	F5	P5
W_01	+	+	+	+	+
U_01	+	+	+	+	+
U_02	+	+	+	+	+
K_01		+	+	+	+

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>P2: kolokwium pisemne:</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.</p> <p>Sposób wyliczania oceny z kolokwium:</p> <p>100%-91% poprawnych odpowiedzi – ocena 5 90%-81% poprawnych odpowiedzi – ocena 4,5 80%-71% poprawnych odpowiedzi – ocena 4 70%-61% poprawnych odpowiedzi – ocena 3,5 60%-51% poprawnych odpowiedzi – ocena 3</p> <p>P5: wystąpienie/rozmowa (analiza przypadku):</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza przypadku nie zawiera błędów i braków.</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowana przez niego/nią analiza przypadku zawiera drobne błędy i/lub braki.</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowana przez niego/nią</p>
--

analiza przypadku zawiera różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
przygotowanie do kolokwium	15	15
Przygotowanie do zajęć	10	9
przygotowanie do analizy przypadku	10	5
zapoznanie z literaturą przedmiotu	10	28
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Biernat R., *Metody i techniki terapeutycznego oddziaływania i wspomaganie dzieci z zaburzeniami i deficytami rozwojowymi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym*, „Społeczeństwo – Edukacja – Język” 2014, nr 2, s. 7-28.
2. Borkowska M., *Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Jak wspomagać rozwój psychoruchowy*, Warszawa 2021.
3. Dziamska D., *Edukacja przez ruch. Od kołysania do pisania*, Warszawa 2022.
4. Majewska J., Majewski A., *Zarys Psychomotoryki. Główne nurty psychomotorycznego wspierania rozwoju dzieci i młodzieży: Teoria i Praktyka*, Gdańsk 2012.
5. Przyrowski Z., *Integracja sensoryczna. Teoria, diagnoza, terapia*, 2019.
6. Scherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, Warszawa 2012.
7. Skarbek K., Wrońska I., *Diagnoza i wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka w wieku przedszkolnym*, Kraków 2023.
8. Opinie i orzeczenia z poradni psychologiczno-pedagogicznej (z wykreślonymi danymi dziecka i przedszkola/szkoły).

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Dziamska D., *Edukacja przez ruch. Fale, spirale, jodełki, zygzaki*, Warszawa 2015.
2. Dziamska D., *Edukacja przez ruch. Kropki, kreski, owale, wiązki*, Warszawa 2005.
3. Dziamska D., *Edukacja przez ruch. Zabawy z papierowym wachlarzem*, Warszawa 2022.
4. Grzywniak C., *Możliwości wykorzystania psychomotoryki w stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży*, „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych” 2013, nr 66.
5. Jankiewicz H., Marcelli D., *Psychopatologia wieku dziecięcego*, Wrocław 2022.
6. Majewska J., Majewski A., Parakiewicz A., Zaorska M., *Integracja sensoryczna w dialogu z psychomotoryką. Teoria i praktyka wspomaganie rozwoju poprzez ruch*, Toruń 2016.

7. Mincakiewicz E., <i>Psychoruchowy rozwój dziecka. Diagnoza. Propozycje wsparcia i pomocy rodzinie</i> , Warszawa 2009.
8. Olechnowicz H., <i>Terapia dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Programy i metody</i> , Warszawa 2023.
9. Przyrowski Z., <i>Trenuj mózg poprzez ruch</i> , Warszawa 2016.
10. Wiśniewska M., <i>Ćwicz razem z sensorycznym Brunem</i> , Warszawa 2022.
11. Wiśniewska M., <i>Dyspraktyczna Łucja</i> , Warszawa 2021.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.12

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Metodyka zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno - metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Język polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	mgr Marta Michałowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	4/7	3
Ćwiczenia	15/9	4/7	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Psychologia rozwojowa, Psychologia wychowawcza, Warsztaty komunikacji interpersonalnej, Warsztaty umiejętności wychowawczych i terapeutycznych, Teoretyczne podstawy wychowania / Współczesne koncepcje wychowania.

4. Cele kształcenia

C1 – zdobycie wiedzy z zakresu podstaw rozwoju emocjonalnego i społecznego, umożliwiające rozumienie specyfiki pracy terapeuty pedagogicznego w obszarze kształtowania kompetencji emocjonalno-społecznych oraz ich powiązań z psychologią, pedagogiką i neuropsychologią.

C2 - Nabycie umiejętności z zakresu obserwacji, analizy i diagnozy potrzeb emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży.

C3 – rozwijanie refleksji nad własnymi postawami, umiejętnościami interpersonalnymi i kompetencjami emocjonalnymi, dostrzeganie potrzeby ich stałego rozwoju

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa,	K_W18

	adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości.	
W_02	Student zna i rozumie teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy; zna zasady i normy etyczne w owych zakresach	K_W19 K_W08 K_W07
W_03	Student zna i rozumie merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej oraz wybranym rodzajem oddziaływań arteterapeutycznych.	K_W12
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi i specyficznymi potrzebami edukacyjnymi.	K_U08
U_02	Student potrafi prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	K_K04
K_02	Student jest gotów do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.	K_K12
K_03	Student jest gotów do pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.	K_K07

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Diagnoza kompetencji emocjonalno-społecznych ucznia – podstawy praktyczne – Analiza pojęcia kompetencji emocjonalno-społecznych w świetle	2	1

	<p>koncepcji D. Golemana</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rozpoznawanie objawów deficytów emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży 		
C2	3Samoregulacja emocjonalna i kontrola impulsów	2	1
C3	Komunikacja interpersonalna w pracy terapeuty pedagogicznego komunikaty „JA” i informacji zwrotnej, Analiza barier w komunikacji w klasie i grupie terapeutycznej	2	2
C4	Stres szkolny i radzenie sobie ze stresem <ul style="list-style-type: none"> – Źródła stresu u uczniów – Trening umiejętności radzenia sobie ze stresem 	2	1
C5	Trening Umiejętności Społecznych (TUS) w praktyce terapeutycznej	2	1
C6	Indywidualizacja oddziaływań terapeutycznych <ul style="list-style-type: none"> – Diagnoza możliwości ucznia – Różnicowanie metod pracy 	2	1
C7	Socjoterapia jako forma rozwijania kompetencji emocjonalno-społecznych <ul style="list-style-type: none"> – Struktura zajęć socjoterapeutycznych (wg Jagieły), Dobór technik socjoterapeutycznych do problemów uczniów 	3	2
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rozpoznawanie i nazywanie emocji jako fundament pracy terapeutycznej <ul style="list-style-type: none"> – Ćwiczenia identyfikowania emocji podstawowych i złożonych – Analiza zachowań emocjonalnych uczniów w różnych sytuacjach szkolnych 	2	1
C2	Rozwijanie empatii i wrażliwości społecznej <ul style="list-style-type: none"> – Praca z perspektywą emocjonalną drugiej osoby – Analiza zachowań empatycznych i ich deficytów 	2	1
C3	Asertywność, uległość i agresja – diagnoza i trening <ul style="list-style-type: none"> – Różnicowanie stylów zachowań społecznych – Symulacje sytuacji trudnych w relacjach rówieśniczych 	2	1
C4	Rozwiązywanie konfliktów i mediacje rówieśnicze <ul style="list-style-type: none"> – Analiza przyczyn konfliktów w grupie szkolnej – Trening konstruktywnego rozwiązywania sporów – Opracowanie scenariuszy zajęć mediacyjnych 	2	1
C6	Praca z uczniem nieśmiałym, lękowym i wycofanym społecznie <ul style="list-style-type: none"> – Rozpoznawanie mechanizmów lęku społecznego Praca z dzieckiem doświadczającym odrzucenia rówieśniczego <ul style="list-style-type: none"> – Diagnoza sytuacji społecznej dziecka 	3	2
C11	Praca z zachowaniami agresywnymi <ul style="list-style-type: none"> – Mechanizmy powstawania agresji – Strategie ograniczania zachowań agresywnych – Konstruowanie programów korekcyjnych Praca z uczniem nadpobudliwym i impulsywnym Analiza zachowań nadpobudliwych w kontekście emocjonalno-społecznym	2	1
C15	Projekt końcowy – prezentacja autorskich zajęć terapeutycznych <ul style="list-style-type: none"> – Prezentacja scenariuszy zajęć – Uzasadnienie doboru metod i technik 	2	2

	– Refleksja nad kompetencjami zawodowymi terapeuty		
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
wykład	M1 – wykład informacyjny M2 – wykład problemowy	Prezentacje multimedialne, rzutnik
Ćwiczenia	M3 - metoda eksponująca (prezentacja materiałów audiowizualnych) M5 - metoda praktyczna: analiza tekstów i przykładów M2 – metoda przypadków, burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach.	Prezentacje multimedialne, filmy, teksty źródłowe, opisy przypadków

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
wykład	F2 - obserwacja/aktywność podczas zajęć	P1 - egzamin
Ćwiczenia	F1 – kolokwium pisemne. F2 - obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze.

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P1	F1	F2	P3
W_01	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X
W_03	X	X	X	X	X
U_01	X		X	X	X
U_02	X			X	
K_01	X			X	
K_02	X			X	
K_03	x		X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych; – uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z ćwiczeń;

Zaliczenie kolokwium pisemnego i egzaminu:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Metodyka zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Metodyka zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Metodyka zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	15	7
Czytanie literatury	10	20
Przygotowanie do kolokwium	10	15
Przygotowanie do egzaminu	10	13
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. D. Goleman, Inteligencja emocjonalna, Media Rodzina, 2025
2. J. Jagieła, Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny, Rubikon, 2009.
3. J. Jegier, B. Szurowska, Umiejętności społeczne dzieci. Kształtowanie rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci w normie rozwojowej i dzieci ze specjalnymi potrzebami, Difin, 2017.

4. E. Gruszczyk-Kolczyńska, E. Zielińska, Wspomaganie dzieci w rozwoju zdolności do skupiania uwagi i zapamiętywania, WSiP, 2005.
5. J. Węglarz, D. Bentkowska, Trening umiejętności społecznych. Trening umiejętności społecznych dzieci i młodzieży, Harmonia, 2023.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. A. Kozłowska, Zabawy i ćwiczenia na koncentrację uwagi, Harmonia 2011.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Michałowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mmichalowska@ajp.edu.pl
podpis	Marta Michałowska

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.13

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Dokumentacja i programowanie w terapii pedagogicznej
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Aneta Baranowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	IV/7	2
Ćwiczenia	15/9	IV/7	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą zasad tworzenia podstawowej dokumentacji terapeuty pedagogicznego.</p> <p>C2 Kształtowanie umiejętności konstruowania podstawowej dokumentacji terapeuty pedagogicznego.</p> <p>C3 Uświadomienie potrzeby wykonywania swoich zadań w sposób profesjonalny i etyczny.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie zasady tworzenia podstawowej dokumentacji pedagoga szkolnego oraz rozumie potrzebę jej konstruowania.	K_W11, K_W43, K_W45
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi redagować opinie o uczniach, notatki służbowe, tworzyć programy i plany wspierające uczniów zgodnie z zapotrzebowaniem na tego rodzaju działania.	K_U42

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty.	K_K06

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Dokumentacja terapeuty	2	1
C2	Dokumentacja ucznia	2	1
C3	Dokumentacja Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej	2	1
C4	Klasyfikacja ICD a ICF	4	2
C5	Zasady IPET, WOPFU	3	2
C6	Kwestionariusz Szkolnej Oceny Funkcjonalnej (KSzOF)	2	2
Razem liczba godzin wykładów		15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Dziennik pracy terapeuty pedagogicznego. Indywidualna teczka ucznia. Sprawozdania z podjętych działań.	3	2
C2	Tworzenie opinii o uczniu na potrzeby badań w poradni psychologiczno-pedagogicznej.	2	1
C3	Tworzenie indywidualnych planów wspierających ucznia. Tworzenie programów zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.	2	1
C5	Konstruowanie WOPFU i IPET.	2	1
C6	Dokumentacja współpracy z rodzicami.	2	1
C7	Tworzenie notatek służbowych z trudnych sytuacji na zajęciach (np. wypadków), kontraktów z uczniem.	2	1
C8	Konstruowanie scenariuszy zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. Tworzenie materiałów dydaktycznych	2	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M1 – wykład informacyjny M2 – wykład problemowy	Projektor, komputer
Ćwiczenia	Analiza tekstu źródłowego i naukowego, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, rozwiązywanie problemu, dyskusja.	Projektor, komputer, tablica, kreda, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, opinie i orzeczenia PPP, dziennik terapeuty pedagogicznego, IPET-y, WOPFU, programy zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 - obserwacja podczas zajęć/aktywność	P1 - egzamin
Ćwiczenia	F2 - obserwacja podczas zajęć/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć i jako pracy własnej, sprawdzenie czytania kanonu lektur, prace domowe), F4 - ćwiczenia praktyczne.	P4 - projekt (program zajęć korekcyjno-kompensacyjnych).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	P4	
W01	X	X	+	+	+	
U01	X		+	+	+	
K01	X		+	+	+	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>P1: Egzamin R > 91% bardzo dobry (5,0) R > 81%, 90% plus dobry (4,5) R > 71%, 80% dobry (4,0) R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0) R < 50% niedostateczny (2,0)</p> <p>P4: projekt (program zajęć korekcyjno-kompensacyjnych) Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią program zajęć korekcyjno-kompensacyjnych nie zawiera błędów i braków. Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowany przez niego/nią program zajęć korekcyjno-kompensacyjnych zawiera drobne błędy i braki. Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią program zajęć korekcyjno-kompensacyjnych zawiera różne błędy i braki.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych

Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie programu zajęć korekcyjno-kompensacyjnych	10	15
Czytanie literatury	5	12
Przygotowanie się do egzaminu	5	5
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Skałbiana B., Lewandowska-Kidoń T., <i>Terapia pedagogiczna w zarysie</i>, Warszawa 2015. 2. Opinie i orzeczenia z poradni psychologiczno-pedagogicznej. 3. WOPFU i IPET-y przyniesione przez prowadzącą zajęcia. 4. Programy zajęć korekcyjno-kompensacyjnych przyniesione przez prowadzącą zajęcia.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Inne dokumenty, wg uznania.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Aneta Baranowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abaranowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D. 14

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Profilaktyka trudności w uczeniu się
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	D. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Lidia Nogal-Faber

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	V/IX	4
ćwiczenia	15/9		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada kompetencje zdobyte na wcześniejszych etapach kształcenia, w szczególności z zakresu psychologii rozwojowej, diagnozy pedagogicznej oraz specyficznych trudności w uczeniu się, umożliwiające rozumienie i analizę zagadnień poruszanych w ramach przedmiotu.

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą uwarunkowań trudności w uczeniu się oraz podstaw prawnych i organizacyjnych systemu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

C2 Rozwinięcie umiejętności diagnozowania potrzeb uczniów oraz planowania i ewaluacji działań profilaktycznych zgodnie z zasadami indywidualizacji i UDL

C3 Kształtowanie postawy etycznej, odpowiedzialności zawodowej i empatii wobec ucznia oraz rozwijanie umiejętności współpracy z rodzicami i specjalistami.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia dotyczące trudności w uczeniu się oraz ich uwarunkowania; rozumie istotę działań profilaktycznych w szkole i ich miejsce w systemie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	K_W31

W_02	Student zna podstawowe narzędzia i techniki obserwacji pedagogicznej stosowane w identyfikowaniu pierwszych sygnałów trudności oraz zasady ich prawidłowego wykorzystania.	K_W43
W_03	Student zna współczesne koncepcje i strategie działań profilaktycznych zapobiegających trudnościom w uczeniu się oraz rozumie warsztat terapeuty pedagogicznego wykorzystywany w profilaktyce.	K_W45
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi zastosować wybrane metody obserwacji i analizy funkcjonowania ucznia w celu wstępnego rozpoznania trudności i zaplanowania działań wspierających.	K_U18 K_U22
U_02	Student potrafi projektować podstawowe działania profilaktyczne na poziomie klasy i szkoły, dostosowując je do zdiagnozowanych potrzeb uczniów.	K_U30
U_03	Student potrafi projektować, realizować i modyfikować działania profilaktyczne na podstawie rozpoznanych potrzeb ucznia, wykorzystując zasady indywidualizacji, UDL oraz warsztat terapeuty pedagogicznego.	K_U42
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do realizowania zasad etyki zawodowej, prezentuje postawę szacunku, odpowiedzialności i wrażliwości wobec ucznia oraz potrafi działać z zachowaniem norm etycznych w sytuacjach wychowawczych i profilaktycznych.	K_K01

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Wprowadzenie do przedmiotu. Podstawowe pojęcia i klasyfikacje trudności w uczeniu się.	3	2
W2	Uwarunkowania powstawania trudności w uczeniu się	2	2
W3	Narzędzia wczesnego rozpoznawania trudności w uczeniu się: obserwacja nauczycielska, analiza prac ucznia, skryning, arkusze obserwacji i wskaźniki ryzyka; zasady interpretacji wyników.	2	1
W4	Współczesne modele profilaktyki trudności w uczeniu się i koncepcja UDL.	2	1
W5	System pomocy psychologiczno-pedagogicznej i podstawy prawne działań profilaktycznych.	2	1
W6	Warsztat terapeuty pedagogicznego w profilaktyce trudności w uczeniu się.	2	1
W7	Projektowanie, wdrażanie i ewaluacja programów profilaktycznych: cele, wskaźniki, monitoring i analiza skuteczności.	2	1
Razem liczba godzin wykładów		15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Wprowadzenie do przedmiotu. Analiza przypadków z użyciem arkuszy obserwacji, analizy prac ucznia i kryteriów rozpoznawczych wczesnych trudności.	2	1
C2	Rozpoznawanie wczesnych sygnałów ryzyka trudności na podstawie	1	1

	obserwacji i prac ucznia.		
C3	Projektowanie działań profilaktycznych na poziomie klasy z wykorzystaniem analizy potrzeb uczniów.	2	1
C4	Dokumentacja szkolna: interpretacja zaleceń PPP oraz podstawy tworzenia IPET i PDW w kontekście projektowania działań profilaktycznych i wspierających.	2	1
C5	Komunikacja z rodzicami: struktura rozmowy, przekazywanie informacji diagnostycznej i budowanie konsensu.	1	1
C6	Współpraca interdyscyplinarna: organizacja współpracy z PPP, poradniami i instytucjami lokalnymi oraz tworzenie ścieżek wsparcia.	1	1
C7	Analiza programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły pod kątem działań zapobiegających trudnościom w uczeniu się.	2	1
C8	Symulacje sytuacji szkolnych wymagających interwencji profilaktycznej.	2	1
C9	Analiza danych edukacyjnych i monitorowanie skuteczności działań profilaktycznych: wskaźniki, narzędzia, metody prezentacji wyników.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny z dyskusją,	prezentacje multimedialne
Ćwiczenia	analiza przypadku, metoda sytuacyjna, dyskusja, burza mózgów, gry dydaktyczne	karty pracy i materiały do analizy, arkusze obserwacji, narzędzia diagnostyczne stosowane w praktyce

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 – obserwacja aktywności podczas zajęć,	P1 – egzamin
Ćwiczenia	F2 – obserwacja/aktywność podczas wykonywania zadań praktycznych, pracy w grupach F5 – ćwiczenia praktyczne (analiza dokumentów, projektowanie działań profilaktycznych)	P4 – praca pisemna (np. projekt działań profilaktycznych)

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F5	P4	
W_01	x	x				

W_02	x	x				
W_03	x	x	x	x	x	
U_01			x	x	x	
U_02			x	x	x	
U_03	x	x	x	x	x	
K_01			x	x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Egzamin R > 91% bardzo dobry (5,0) R > 81%, 90% plus dobry (4,5) R > 71%, 80% dobry (4,0) R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0) R < 50% niedostateczny (2,0) Praca pisemna: Ocena 5,0 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Ocena 4,5–4,0 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Ocena 3,5–3,0 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
przygotowanie do zajęć i analiza materiałów,	30	32
przygotowanie do ćwiczeń, opracowanie zadań praktycznych	20	25
przygotowanie do egzaminu	20	25
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa: <ol style="list-style-type: none">1. Bogdanowicz, M., Adryjanek, A. (2009). Uczeń z dysleksją w szkole. Poradnik nie tylko dla polonistów. Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON.2. Bogdanowicz, M., Adryjanek, A., Rożyńska, M. (2014). Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik. Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON.3. Krasowicz-Kupis, G. (red.) (2009). Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy. Wydawnictwo Harmonia.4. Górniewicz, E. (2011). Pedagogiczna diagnoza specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu. Wydawnictwo Adam Marszałek.5. Radwańska, A. (2017). Jak pomóc dziecku z dysleksją. Poradnik dla rodziców i nauczycieli. Wydawnictwo DIFIN.
Literatura zalecana / fakultatywna: <ol style="list-style-type: none">1. Fundacja Nie Widać Po Mnie. (2024). O dysleksji i specyficznych trudnościach w uczeniu się. [online] Dostęp https://niewidacpomnie.org/wp-content/uploads/2024/11/0-dysleksji-i-specyficznych-trudnosciach-w-uczeniu-sie.pdf2. Guzy, A., Niesporek-Szamburska, B., Wójcik-Dudek, M. (red.) (2015). Szkoła bez barier. O trudnościach w nauczaniu i uczeniu się. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.3. Kochańska, M., i in. (2023). Specyficzne trudności w uczeniu się u studentów — perspektywa nauczycieli akademickich. Centrum Wsparcia i Inicjatyw dla Studentów, Uniwersytet Warszawski. Dokument dostępny online: https://cewis.uw.edu.pl/wp-content/uploads/2023/05/DYS_19.05.2023-z-ISBN-2.pdf4. Pietras, I., Krasowicz-Kupis, G. (red.) (2008). Zrozumieć, aby pomóc. Dysleksja w ujęciu interdyscyplinarnym. Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON.5. Wejner-Jaworska, T. (2019). Dysleksja z perspektywy dorosłości. Wydawnictwo DIFIN.6. Wiatrowska, L. (2013). Pokonywanie trudności w uczeniu się dzieci z dysleksją (wyd. 2). Oficyna Wydawni IMPULS.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Lidia Nogal-Faber
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	Lnogal-faber@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D15

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat pracy terapeuty pedagogicznego
Punkty ECTS	5
Rodzaj zajęć	Obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	15/9	V/9	5
Ćwiczenia	15/9		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej; Wspieranie rozwoju ucznia, Arteterapia w pracy terapeuty pedagogicznego, Metody w terapii pedagogicznej, Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący szczegółową problematykę kompetencji pedagogicznych niezbędnych do efektywnego wykorzystania warsztatu pracy niezbędnego do prawidłowego pełnienia zadań, nauczyciela terapeuty w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych

C2 Przygotowanie studenta do integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki w celu rozwoju kompetencji psychopedagogicznych niezbędnych do interpretowania złożonych problemów edukacyjnych oraz działań wychowawczo-terapeutycznych, podczas których będzie mógł efektywnie wykorzystać warsztat pracy terapeuty podczas podejmowanych w z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz do pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.

C3 Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do
--------	-------------------------	----------------

efektu uczenia się		efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie działania profilaktyczne zapobiegające trudnościami w uczeniu się; warsztat terapeuty pedagogicznego; sposób konstruowania i ewaluacji indywidualnych i grupowych planów korekcyjno-kompensacyjnych	K_W45
W_02	Student zna i rozumie merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej oraz wybranym rodzajem oddziaływań arteterapeutycznych, który jest zgodny z warsztatem pracy terapeuty	K_W12
W_03	Student zna i rozumie źródła i miejsce terapii pedagogicznej i pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu, zna i rozumie zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej, które są fundamentem organizacji warsztatu pracy oddziaływań korekcyjno-kompensacyjnych terapeuty	K_W03 K_W04
W_04	Student zna i rozumie podstawy pedagogiki korekcyjnej: zna pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, które wykorzystuje organizując warsztat pracy terapeuty pedagogicznego, zarówno w zakresie teoretycznym, jak i praktycznym;	K_W39
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi planować i realizować działania profilaktyczne zapobiegające trudnościami w uczeniu się; wykorzystywać warsztat terapeuty pedagogicznego; konstruować i ewaluować indywidualne i grupowe plany korekcyjno-kompensacyjne	K_U42
U_02	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej; analizować i definiować pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej; interpretować korekcję i kompensację jako oddziaływania terapeutyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, które wykorzystuje organizując warsztat pracy terapeuty pedagogicznego, zarówno w zakresie teoretycznym, jak i praktycznym;	K_U36
U_03	Student potrafi projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji- zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej, wybranym rodzajem oddziaływań arteterapeutycznych lub neuroedukacyjnych, które wykorzystuje w organizacji terapeutycznego warsztatu pracy	K_U11
U_04	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów, jak również potrafi analizować własne działania w warsztacie pracy terapeutycznej, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych	K_U09 K_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do ciągłego doskonalenia wiedzy merytorycznej oraz jest gotów do poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści	K_K09 K_K11

	nauczania	
--	-----------	--

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Kompetencje osobiste i zawodowe terapeuty pedagogicznego - osobowość terapeuty pedagogicznego jako narzędzie pracy	2	1
W2	Wielowymiarowość pracy w zespole terapeutycznym – interdyscyplinarna współpraca terapeuty w procesie terapeutycznym. Rodzice jako współuczestnicy procesu terapii pedagogicznej	2	2
W3	Nowoczesne narzędzia i pomoce dydaktyczne w warsztacie terapeuty pedagogicznego	2	1
W4	Relacja terapeutyczna w terapii pedagogicznej – budowanie zaufania, motywowanie dziecka, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w warsztacie pracy terapeuty pedagogicznego	3	2
W5	Styl pracy terapeuty pedagogicznego a efektywność oddziaływań terapeutycznych	2	1
W6	Przestrzeń terapeutyczna jako narzędzie wspierające proces terapeutyczny	2	1
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		Stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Warsztat umiejętności terapeutycznych <ul style="list-style-type: none"> – Osobowość terapeuty pedagogicznego jako narzędzie pracy – Warsztat umiejętności interpersonalnych profesjonalnego terapeuty pedagogicznego (twórcza postawa, pasja, postawa otwartości, dostrzeganie sukcesów, radzenie sobie z kryzysami). – Wykorzystanie umiejętności komunikacyjnych do budowy pozytywnej relacji terapeutycznej; – Tworzenie warunków dla nawiązania właściwego kontaktu diagnostycznego (w tym np.: techniki ułatwiające kontakt, eliminacja zaburzeń, aranżacja przestrzeni, język ciała, sposób mówienia etc.) – Techniki reagowania werbalnego (techniki aktywnego słuchania: parafraza, klaryfikacja, odzwierciedlenie, podsumowanie) oraz zrozumiałych i użytecznych informacji zwrotnych 	2	1
C2	Organizacja pracy, dokumentacji i przestrzeni w gabinecie terapeuty pedagogicznego. <ul style="list-style-type: none"> – Aranżacja sali terapeutycznej zgodnie z zasadami ergonomii i potrzebami sensorycznymi; Rozmieszczenie pomocy, strefy pracy: stolikowa, manipulacyjna, ruchowa, sensoryczna. – Stworzenie środowiska wspierającego regulację emocjonalną dziecka. – Sposoby przechowywania i katalogowania materiałów terapeutycznych. – Dokumentacja pracy terapeuty pedagogicznego – Prowadzenie kart terapii, dzienników zajęć i kart obserwacji. – Formułowanie opisów funkcjonowania dziecka i rekomendacji. 	2	1

	<ul style="list-style-type: none"> – Zasady ochrony danych i etyka dokumentowania. – Zarządzanie czasem, przestrzenią; 		
C3	<p>Książki, publikacje i literatura terapeutyczna jako narzędzia pracy w zakresie wspierania kompetencji emocjonalno-społecznych dziecka</p> <ul style="list-style-type: none"> – Przegląd książek rozwijających percepcję wzrokową, słuchową i logiczne myślenie u dzieci – literatura fachowa, ćwiczeniowa – Literatura wspierająca rozwój emocjonalny i społeczny (bajkoteria, biblioterapia). – Wykorzystanie książek aktywizujących (książki dotykowe, sensoryczne, poszukiwanki, pop up, picture books). 	1	1
C4	<p>Warsztat pracy terapeuty w obszarze ćwiczeń percepcji wzrokowej, funkcji wzrokowo-przestrzennych oraz ćwiczeń percepcji słuchowej i funkcji językowych</p> <ul style="list-style-type: none"> – Pomoce do treningu spostrzegawczości, analizy i syntezy wzrokowej (układanki, puzzle, tangramy, memo). – Karty wzrokowe do śledzenia, sekwencji, różnicowania. – Pomoce do ćwiczeń analizy i syntezy słuchowej, rozróżniania dźwięków i rytmizacji. – Książki i zasoby do logorytmiki oraz treningu słuchu fonemowego. – Ćwiczenia z wykorzystaniem instrumentów, dźwięków otoczenia i gier słuchowych – Praca indywidualna i grupowa przy stoliku vs. formy ruchowe. 	2	2
C5	<p>Warsztat pracy w obszarze grafomotoryki, w obszarze ćwiczeń w usprawnianiu funkcji wykonawczych, pamięci i koncentracji uwagi oraz w obszarze dysortografii</p> <ul style="list-style-type: none"> – Narzędzia: szablony, labirynty, piasek kinetyczny, tablice świetlne, podkładki sensoryczne. – Ćwiczenia dla dzieci z dysgrafią i zaburzeniami napięcia mięśniowego. – Pomoce manipulacyjne i konstrukcyjne w terapii: klocki, układanki przestrzenne, zestawy motoryczne, mozaiki. – Trening koncentracji uwagi. – Formy pracy: trening ręki, ćwiczenia na dużych płaszczyznach, ćwiczenie grafomotoryczne. – korekcja trudności w czytaniu i pisaniu- zakres ortograficzny (trening ortograficzny) – Pomoce dydaktyczne: układanki literowe, karty sylabowe, klamerki, – Książki do pracy z uczniem z dysleksją (duża czcionka, proste kontrasty, teksty wspomagające). 	2	1
C6	<p>Warsztat pracy terapeuty w obszarze liczenia i umiejętności arytmetycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> – Podstawy kształtowania kompetencji matematycznych w terapii pedagogicznej – Rozwój pojęcia liczby u dziecka (od reprezentacji sensorycznej do symbolicznej). – Rola pamięci roboczej, funkcji wykonawczych, języka i percepcji w uczeniu matematyki. – Objawy ryzyka dyskalkulii oraz trudności arytmetycznych. – Wielozmysłowe uczenie matematyki: Liczmany (klocki, guziki, patyczki, pompony, kamyczki); Drabinki liczbowo-ilościowe; Ścieżki liczbowo-sensoryczne; Dotykowe cyfry i znaki działań; Piasek kinetyczny, tacki sensoryczne do „pisania liczb”; Kostki sensoryczne z cyframi. – Nauka poprzez ruch (przeskoki na macie, tor liczbowy, gra podłogowa). 	2	1

C7 C8	<p>Narzędziownik terapeuty pedagogicznego – pomoce dydaktyczne i sensoryczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Przegląd podstawowego wyposażenia terapeuty: materiały papierowe, manipulacyjne, konstrukcyjne. – Pomoce sensoryczne: ścieżki fakturowe, masy plastyczne, zabawki proprioceptywne, narzędzia do stymulacji dotykowej. – Zindywidualizowany dobór pomocy do profilu funkcjonowania dziecka. – Projektowanie i tworzenie pomocy terapeutycznych – Projektowanie kart pracy, gier stolikowych, zestawów do ćwiczeń sekwencyjnych. – Analiza budowy programów, scenariuszy zajęć oraz kształtowanie umiejętności niezbędnych do ich realizacji z wykorzystaniem tradycyjnych i nowoczesnych form i metod pracy. – Wykorzystanie ogólnodostępnych materiałów do pracy korekcyjno-kompensacyjnej (papier, patyczki, gąbki, guziki, sznurki). – Samodzielne konstruowanie pomocy sensorycznych (np. butelki sensoryczne, woreczki zapachowe, domina fakturowe, alfabet sensoryczny, cyfry sensoryczne i in.). <p>Projekt własnych pomocy dydaktycznych do wykorzystania w pracy terapeutycznej – praca zespołowa – prezentacja wraz z omówieniem</p> <ul style="list-style-type: none"> – Pomoc sensoryczna – Zastaw kart pracy korekcyjno-kompensacyjnych w zakresie usprawniania analizatora wzroku, słuchu, ruchu, koncentracji uwagi, ortografii, grafomotoryki, kompetencji emocjonalno-społecznych 	4	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykłady	M1 – wykład informacyjny M2 – wykład problemowy	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykłady	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1 – egzamin pisemny
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji	P4 – praca pisemna – projekt pomocy sensorycznych i kart pracy

	multimedialnej
--	----------------

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykłady		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F4	P4	P1
W_01	X	X	x	x	x	X
W_02	X	X	x	x	x	x
W_03	X	X	x	x	x	x
W_04	X	X	X	X	X	x
U_01	X	X	x	x	x	
U_02	X	X	x	x	x	
U_03	X	x	x	x	x	
U_04	x		x	x	x	
K_01			x	x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań); – uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu, projektu pomocy sensorycznej i zestawu ćwiczeń korekcyjno-kompensacyjnych; <p>Zaliczenie egzaminu: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Praca pisemna: Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Warsztat terapeuty pedagogicznego</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Warsztat terapeuty pedagogicznego</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Warsztat terapeuty pedagogicznego</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	25	25
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	15	20
Przygotowanie kart do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych z zastosowaniem polisensorycznych metod	15	20
Przygotowanie do prezentacji projektu pomocy polisensorycznych	15	17
Przygotowanie do egzaminu	25	25
suma godzin:	125	125
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	5	5

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

- Mańkowska I., Rożyńska M., Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej. Gdynia 2012.
- Kuleczka-Raszewska, M., Ćwiczenia korekcyjno-terapeutyczne dla dzieci z wykorzystaniem nietypowych przyborów. Warszawa 2019.
- Heaton J., Podstawy umiejętności terapeutycznych. GWP. 2004
- J. Świącicka, Ja i Grupa. Trening dla uczniów, Difin 2010.
- M. Zińczuk, Nauczanie wielozmysłowe jako strategia wspierająca sensoryczne preferencje percepcyjne uczniów, (W:) Roczniki Pedagogiczne 2018/10(46).
- D. Wosik-Kawala, T. Zubrzycka-Maciąg, *Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela*, Kraków 2013.
- J. Jastrząb, D. Baczała, *Pedagogika Toruńska. Wybrane zagadnienia z pedagogiki korekcyjno-kompensacyjnej. Wzorzec terapeuty*, Toruń 2011.
- Franczyk A., Krajewska K. (2019). Skarbiec nauczyciela-terapeuty. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Dąbrowska-Jabłońska I. (2012). Terapia pedagogiczna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i praktyczne. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
- Tomczak J., Ziętara R. (2018). Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Radwańska A., Terapia pedagogiczna. Scenariusze zajęć. Poradnik dla terapeuty i nauczyciela. Warszawa 2018.
- Radwańska A., Jak pomóc dziecku z dysleksją. Poradnik dla rodziców i nauczycieli. Warszawa 2017.
- Reid G., Green S., 100 i więcej pomysłów, jak pomóc dziecku z dysleksją. Gdańsk 2013.

Literatura zalecana / fakultatywna:

- Kotarba-Kańczugowska, M. „Nauczanie wielozmysłowe podstawą indywidualizacji procesu kształcenia.

W: M. Pomianowska, K. Szczepkowska-Szczeńiak (red.), Indywidualne potrzeby edukacyjne i rozwojowe dzieci w klasach I-III (część B, s. 1-15). Warszawa 2010.

2. J. Janowska, Rozwijanie umiejętności psychopedagogicznych w procesie kształcenia nauczycieli, Lublin 2002.
3. Reid G. (2018). Dysleksja. Podręcznik praktyka. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
4. Grabałowska K., Jastrząb J., Mickiewicz J., Wojak M., Ćwiczenia w czytaniu i pisaniu. Poradnik metodyczny do terapii dzieci dyslektycznych, Toruń 1996.
5. Dryden, G., Vos, J., Rewolucja w uczeniu się (przekł. B. Józwiak). Poznań 2003.
6. Futyma, S., Edukacja wobec zmysłowej natury człowieka. Od unilateralności do komplementarności. Poznań 2012

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		D.16

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Współpraca terapeuty pedagogicznego z nauczycielami i rodzicami
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Język polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Magdalena Łątkowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	30/18	V/9	4

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotów teoretycznych związanych z terapią pedagogiczną.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie studentów w elementarną wiedzę na temat organizacji kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym oraz modeli współpracy terapeuty pedagogicznego z nauczycielami, rodzicami.</p> <p>C2 Rozwinięcie u studentów umiejętności skutecznego komunikowania się, podejmowania współpracy i rozwiązywania sytuacji konfliktowych z nauczycielami, rodzicami i opiekunami ucznia należącego do grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się lub ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.</p> <p>C3 kształtowanie postawy gotowości do budowania relacji opartych na zaufaniu, otwartości, współpracy i wspólnej odpowiedzialności z nauczycielami, rodzicami i opiekunami uczniów z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się lub uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie organizację kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy terapeutów pedagogicznych z	K_W11

	nauczycielami, rodzicami.	
W_02	Student zna i rozumie zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą oraz zasady współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym	K_W27
W_03	Student zna i rozumie metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami; zasady udzielania wsparcia uczniowi, rodzicom, opiekunom i nauczycielom pracującym z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_W44
UMIĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi współpracować z nauczycielami, rodzicami i opiekunami uczniów	K_U09
U_02	Student potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z rodzicami, opiekunami i nauczycielami w zakresie wsparcia dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U20
U_03	Student potrafi porozumieć się w sytuacji konfliktowej z nauczycielami, opiekunami i rodzicami dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U21
U_04	Student potrafi nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym, rodzicami w celu wsparcia dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U33
U_05	Student potrafi analizować metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami oraz projektować proces wsparcia dziecka lub ucznia, rodziców lub opiekunów i nauczycieli pracujących z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.	K_K02
K_03	Student jest gotów do komunikowania się i współpracy z nauczycielami, opiekunami i rodzicami zaangażowanymi w proces wsparcia ucznia/dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_K03
K_04	Student jest gotów do współpracy z nauczycielami, rodzicami lub opiekunami uczniów/dzieci grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_K07

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rola terapeuty pedagogicznego w systemie integracyjnym i włączającym. Analiza studiów przypadków (case studies): – charakterystyka ucznia z SPE, – podział kompetencji: nauczyciel – terapeuta pedagogiczny – rodzic. Praca w grupach: opracowanie modelu współpracy szkoły z rodziną w przykładach z praktyki. Dyskusja moderowana: „Co utrudnia skuteczną współpracę terapeuty z rodzicem i nauczycielem?”.	3	2

C2	Organizacja kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pojęcie specjalnych potrzeb edukacyjnych (SPE) – definicje, klasyfikacje, grupy ryzyka. Charakterystyka systemu integracyjnego i włączającego w Polsce. Zadania i rola szkoły jako instytucji wychowawczej w pracy z uczniem ze SPE. Miejsce terapeuty pedagogicznego w zespole ds. pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	3	2
C3	Planowanie współpracy szkoły z rodziną i środowiskiem pozaszkolnym. Opracowanie mapy zasobów środowiskowych wspierających ucznia z trudnościami (PPP, NGO, instytucje wsparcia). Ćwiczenia: planowanie przykładowego spotkania konsultacyjnego z rodzicem. Tworzenie w grupach schematu współpracy między terapeutą pedagogicznym a instytucjami pozaszkolnymi.	3	2
C4	Komunikacja z rodzicami i nauczycielami – trening umiejętności. Trening komunikacji: aktywne słuchanie, klaryfikowanie, komunikat „JA”, parafraza. Symulacje rozmów: – rozmowa terapeuty z rodzicem ucznia z trudnościami, – rozmowa z nauczycielem o trudnościach ucznia. Ćwiczenie: „trudny komunikat” – jak przekazać informację o problemach dziecka bez naruszania relacji.	3	2
C5	Rozwiązywanie sytuacji konfliktowych Scenki sytuacyjne (role-play): – konflikt rodzic-nauczyciel, – konflikt uczeń-rodzic przy obecności terapeuty. Analiza technik mediacji i negocjacji w sytuacjach szkolnych. Opracowanie przez grupę strategii interwencji terapeuty pedagogicznego w konkretnej sytuacji konfliktowej.	3	2
C6	Budowanie relacji opartych na zaufaniu i współodpowiedzialności Warsztat: „Elementy relacji terapeutycznej w pracy z rodzicami”. Praca w parach: opracowanie mini-projektu działań wspólnych szkoły i rodziny (np. cykl warsztatów, strefa wsparcia). Ćwiczenie autorefleksyjne: – moja postawa jako przyszłego terapeuty, – moje granice zawodowe, – zasady etyczne we współpracy z rodzicami i nauczycielami.	3	2
C7	Komunikowanie się w procesie wspierania ucznia z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się. Zasady skutecznej i świadomej komunikacji pedagogicznej. Bariery w komunikacji z rodzicami i nauczycielami – jak je pokonywać. Techniki komunikacji wspierającej: aktywne słuchanie, komunikaty „ja”, empatia, parafraza. Radzenie sobie z emocjami w rozmowie z rodzicem dziecka z trudnościami w uczeniu się. Komunikacja w sytuacji konfliktowej – strategie mediacyjne i negocjacyjne.	3	2
C8	Budowanie relacji, współpracy i wspólnej odpowiedzialności w procesie wsparcia ucznia. Zaufanie jako fundament współpracy na linii szkoła-rodzina. Postawa terapeuty pedagogicznego: otwartość, refleksyjność, empatia, granice. Włączanie rodziców i nauczycieli w działania edukacyjne i terapeutyczne – modele praktyczne. Współpraca w trudnych sytuacjach wychowawczych i edukacyjnych.	3	1
C9	Współpraca szkoły z rodzicami i środowiskiem pozaszkolnym. Zasady współpracy szkoły z rodziną – podstawa prawna i dobre praktyki. Rola środowiska pozaszkolnego (PPP, NGO, instytucje kultury, opieka zdrowotna) w udzielaniu wsparcia uczniom. Formy kontaktów szkoły z rodzicami: informacyjne, konsultacyjne, warsztatowe, interwencyjne. Rola rodziców w procesie wspierania ucznia ze SPE – perspektywa terapeuty pedagogicznego.	3	1
C10	Metodyczne aspekty współpracy terapeuty pedagogicznego z rodzicami i nauczycielami. Model współpracy partnerskiej: dialog, współodpowiedzialność, transparentności. Zasady udzielania wsparcia rodzicom ucznia z trudnościami w uczeniu się. Metody pracy zespołowej: kontrakt, plan działań wspierających (PDW), indywidualny program	3	2

	edukacyjno-terapeutyczny (IPET). Współpraca terapeuty pedagogicznego z nauczycielem.		
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
wykład	M1 – wykład informacyjny M2 – wykład problemowy	Projektor, komputer, tablica, kreda
Ćwiczenia	M5 - analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej, prezentacja prac, dyskusja, burza mózgów, pogadanka heurystyczna, rozwiązywanie problemu, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne,	Projektor, komputer, tablica, kreda, dokumenty z PPP, białe kartki papieru, flamastry, długopisy, pomoce dydaktyczne do wspomagania rozwoju dzieci.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność	P2: kolokwium
Ćwiczenia	F2: obserwacja podczas zajęć / aktywność; F5: ćwiczenia praktyczne.	P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja projektu).

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P2	F2	F5	P5
W_01	x	x			
W_02	x	x			
W_03	x	x			
U_01			x	x	x
U_02			x	x	x
U_03			x	x	x
U_04			x	x	x
U_05			x	x	x
K_01			x	x	x
K_02			x	x	x
K_03			x	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

P2: kolokwium - zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0
--

50-59% - ocena 3,0
60-69% - ocena 3,5
70-79% - ocena 4,0
80-89% - ocena 4,5
90-100% - ocena 5,0

P5: wystąpienie/rozmowa (prezentacja kart pracy):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią projekt nie zawiera błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowany przez niego/nią projekt zawiera drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią projekt zawierają różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	10	12
Czytanie literatury	20	30
Przygotowanie do kolokwium	20	25
Przygotowanie projektu	20	25
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Barłóg, K., & Perkowska-Klejman, A. (red.) (2021). *Współpraca szkoły z rodzicami. Modele, wyzwania, dobre praktyki*. Warszawa: Difin.
2. Gruszczyk-Kolczyńska, E., & Zielińska, E. (2022). *Dziecko ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Wsparcie, współpraca, praktyka pedagogiczna*. Warszawa: WSiP.
3. Okoń, W. (2020). *Wspieranie ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*. Warszawa: PWN.
4. Sęk, H. (2020). *Komunikacja interpersonalna w pomocy psychologicznej*. Warszawa: PWN.
5. M. Bogdanowicz, A. Adryjanek (2019). *Uczeń z dysleksją w szkole. Poradnik dla nauczycieli i rodziców*. Gdańsk: Harmonia.
6. McKay, M., Davis, M., Fanning, P. (2022). *Sztuka rozwiązywania konfliktów*. Kraków: IPZ.

7. Danilewicz, W. (2017). *Rodzina w przestrzeni współczesnej szkoły. Partnerstwo, współpraca, dialog*. Warszawa: PWN.
8. Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkołach.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Harwas-Napierała, B., & Trempała, J. (red.) (2021). *Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia*. Warszawa: PWN.
2. Faber, A., & Mazlish, E. (2016). *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały; jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*. Poznań: Media Rodzina.
3. Gordon, T. (2018). *Wychowanie bez porażek w szkole*. Warszawa: PWN.
4. Bloomfield, L. (2020). *Współpraca nauczyciela z rodzicami*. Gdańsk: Harmonia.
5. Krajewska, K. (2018). *Spotkania z rodzicami. Jak je prowadzić i jak się do nich przygotować?*. Warszawa: Difin.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Mgr Magdalena Łątkowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mlatkowska@ajp.edu.pl
podpis	